

SVETO TROJSTVO

(Drugo, nadopunjeno i prerađeno izdanje)

Tematska knjižica

br. **4**

'Postojanje Božanskog Trojstva se jasno vidi iz Riječi', ('Istinska Kršćanska Religija – 164', E.Swedenborg)	3
'Na koji način treba čitati Riječ da bi se na pravi način shvatilo značenje 'Oca', 'Sina' i 'Duha Svetog' koji se spominju u Riječi?!', ('Istinska Kršćanska Religija – 165', E.Swedenborg)	4
'To troje, Otac, Sin i Duh Sveti, su tri bitnosti jednog Boga, koje čine jedno, kao što duša, tijelo i djelovanje čine jedno u čovjeku', ('Istinska Kršćanska Religija – 166-169', E.Swedenborg)	5
'... krstite ih u Ime Oca i Sina i Duha Svetoga (Matej 28:19)!', ('Veliko Ivanovo Evanđelje – 8/24-27:6' J.Lorber)	7
<i>'Paradoksi: Sin rođen od vječnosti... Tri Osobe koje su iste suštine a različitih obilježja...'</i> – 'Atanasijevo Vjerovanje – 24, 25' E.Swedenborg)	14
<i>'"Otac i 'Sin' jeste Gospod jedino'</i> – 'Atanasijevo Vjerovanje – 18', E.Swedenborg)	14
'Otac, Sin i Duh Sveti... Gospod razjašnjava ovu tajnu', ('Veliko Ivanovo Evanđelje – 6/229, 230', J.Lorber)	15
'U Kristu tjelesno prebiva sva punina Božanstva (Kološanima 2:9)', ('Veliko Ivanovo Evanđelje – 4/88:1-15' J.Lorber)	18
'Vječno Trojstvo', (Bertha Dudde, br. 0662)	20
'Doktrina o Božjem Trojstvu', (Bertha Dudde, br. 4484)	21
'Obmanjujuće učenje o Trojstvu', (Bertha Dudde, br. 5389)	24
<i>'Ako je vjera lažna...'</i> – 'Istinska Kršćanska Religija – 177:3, 4', E.Swedenborg)	25
'Problem Trojstva', (Bertha Dudde, br. 7117)	26
<i>'Što i tko je 'Otac'? Što i tko je 'Sin'?'</i> – 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 2/32:7', J.Lorber)	27
<i>'Kakav je slučaj sa molitvom i obožavanjem koji nisu usmjereni ka ujedinjenom Trojstvu u Isusu Kristu...'</i> – 'Istinska Kršćanska Religija – 108', E.Swedenborg)	27
'Kršćanska Crkva postoji gdje se obožava Gospod (Isus Krist) i gdje se Riječ čita sa prosvjetljenjem', ('Atanasijevo Vjerovanje – 2-6', E.Swedenborg)	29
'Uvesti u Crkvu vjeru kako postoje tri Božanske Osobe...', ('Istinska Kršćanska Religija- 23', E.Swedenborg)	29
'Uz čovjeka koji ne priznaje jednog Boga, već nekoliko...', (E.Swedenborg, 'Istinska Kršćanska Religija – 15').....	30
'Ideja o Bogu koju Kršćani sa sobom donose u duhovni svijet', ('Nebeske Tajne – 2329:4-6; 5256', E.Swedenborg)	31
'Gospod je sazvaio Svojih 12 Apostola...', ('Istinska Kršćanska Religija – 4', E.Swedenborg)	32
EMANUEL SWEDENBORG – 'O sebi'	33
JAKOB LORBER – 'Biografija'	35
BERTHA DUDDE – 'Autobiografija'	37

*‘Pođite dakle i učinite
Mojim učenicima
sve narode
křsteći ih u ime
Oca i Sina i Duha Svetoga.’*

Matej 28:19

Postojanje Božanskog Trojstva se jasno vidi iz Riječi Božje

Postojanje Božanskog Trojstva se jasno vidi iz Riječi Božje, posebice iz ovih odlomaka:

'Anđeo Gabrijel reče Mariji: Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega zasjeniti. Zato će se to Sveto Biće koje ćeš roditi zvati Sin Božji.' Luka 1:35

Ovdje su spomenuti svo troje, Svevišnji, Koji je Bog Otac, Duh Sveti i Sin Božji.

'Kada je Isus bio kršten, gle, otvoriše se nebesa i Ivan je ugledao Duha Božjega gdje silazi kao golub, i spušta se na Nj. I čuo glas s neba kako govori: Ovo je Sin Moj, Ljubljeni, sa Kojim Sam pre-zadovoljan (ili 'Koga Sam odabrao')!' Matej 3:16, 17; Marko 1:10, 11; Ivan 1:32

To se još jasnije vidi iz ovih Gospodnjih riječi Njegovim učenicima:

'Pođite dakle i učinite Mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.' Matej 28:19

I nadalje iz ovih riječi u Ivanu:

'Jer troje je što svjedoči na nebu, Otac, Riječ i Duh Sveti.' 1 Ivanova 5:7

Kao dodatak ovim odlomcima je činjenica da se Gospod molio Svojem Ocu, da je On govorio o Njemu i sa Njime, govoreći kako će On poslati Svetog Duha, što je On također učinio. Štoviše, Apostoli su u svojim poslanicama često spominjali Oca, Sina i Duha Svetoga.

Iz ovih odlomaka je očigledno da postoji Božansko Trojstvo, koje se sastoji od Oca, Sina i Svetog Duha. (E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 164')

Na koji način treba čitati Riječ da bi se na pravi način shvatilo značenje 'Oca', 'Sina' i 'Duha Svetog' koji se spominju u Riječi?!

Ali kako treba shvatiti ove odlomke, da li postoje tri Boga, koji su u suštini i posljedično tome u imenu jedan Bog, ili da li su tako nazvana tri aspekta jednog subjekta, koji su prema tome jedino kvalitete ili obilježja jednog Boga, ili da li ih treba shvatiti na neki drugi način, to razum bez pomoći nikako ne može razlučiti. Gdje ćemo se onda okrenuti za pomoć? Nema drugog puta nego da čovjek pristupi Gospodu Bogu Spasitelju, i čita Riječ pod Njegovim vodstvom, jer On je Bog Riječi; i on će biti prosvjetljen, i vidjet će Istine koje će i njegov razum također spoznati. Ali u drugu ruku, ako ne pristupate Gospodu, čak i ako bi tisuću puta čitali Riječ, i u njoj percipirali Božansko Trojstvo i Jedinstvo Boga, vi ćete i dalje biti uvjereni da postoje tri Božanske Osobe, od kojih je svaka pojedinačno Bog, i prema tome da postoje tri Boga. Ova ideja je, međutim, nepodnošljiva generalnoj percepciji svih ljudi svugdje u svijetu; i stoga, da bi izbjegli sramotu i kritiku, neki su izmislili dogmu/doktrinu da iako u svoj istini postoje tri Boga, ipak vjera zahtjeva da se oni ne nazivlju tri, već jedan Bog; dodajući tome, da ih ne bi preplavili prigovori i osude, kako se posebice po ovom pitanju razumijevanje treba držati zarobljenim, tj. zavezanim u poslušnosti vjeri (= ovo je isto kao i reći kako [čovjek u to mora vjerovati bez razmišljanja!](#)); i da se ovo ubuduće mora ustanoviti kao zakon Kršćanskog reda u Kršćanskoj Crkvi.

To je bio paralizirajući rezultat ne čitanja Riječi pod rukovodstvom Gospoda; i svaki onaj koji Nju tako ne čita, Ju mora čitati vođen vlastitom inteligencijom; a ljudska inteligencija je s obzirom na stvari koje se vide samo na duhovnom svjetlu, a takve su sve suštinske stvari koje pripadaju Crkvi, slijepa poput sove. Kada takav čovjek čita te odlomke u Riječi koji se odnose prema Trojstvu, i odatle formira mišljenje da iako su tri, da su ipak jedan, to je njemu zagonetno poput odgovora koji dolazi iz proročišta u Delfima. Pošto on taj odgovor ne razumije, on ga samo mrmlija, jer ako bi ga pobliže istražio, to bi jednostavno bila zagonetka, koja postaje sve mračnija što ju čovjek više pokušava riješiti; sve dok na kraju on ne počinje misliti o tome bez da koristi svoje razumijevanje, što je kao da pokušava gledati bez da koristi svoje oči. Ukratko, oni koji čitaju Riječ pod vodstvom svoje vlastite inteligencije, **što je slučaj sa svima koji ne spoznaju i priznaju Gospoda (Isusa Krista) kao Boga neba i zemlje, i koji posljedično tome ne pristupaju jedino Njemu i jedino Njega obožavaju,** se mogu usporediti sa djecom koja se igraju, i koja zavežu maramu oko svojih očiju i pokušavaju hodati pravom linijom. Oni čak i zamišljaju da hodaju pravo, ali ipak sa svakim korakom oni čas idu u jednu stranu čas u drugu, i završe hodajući u suprotnom pravcu, sve dok se ne spotaknu o kamen i padnu na zemlju.

[3] Takvi ljudi se također mogu usporediti sa kapetanima brodova koji, ploveći bez kompasa, usmjeravaju svoj brod prema stijenama, i tako nestanu u moru. Oni su također poput čovjeka koji po gustoj magli hoda širokim poljem, i vidi škorpiona, i

pretpostavlja da je riječ o ptici; i dok ga pokušava uhvatiti i uzeti u svoju ruku, on prima smrtonosni ubod. Oni se također mogu usporediti sa kormoranom ili jastrebom koji se, kad ugleda mali dio leđa velike ribe iznad vode, strmoglavi dolje svojim kljunom na nju; ali je povučen pod vodu od strane ribe i utaplja se. Oni su također poput čovjeka koji je ušao u labirint bez vodiča ili konopca kojim označava put; što dublje prodire to će on teže pronaći svoj izlaz. Čovjek koji ne čita Riječ pod rukovodstvom Gospodnjim, već pod vodstvom svoje vlastite inteligencije, zamišlja kako je oštro-vidan poput Linseusa (= div iz Grčke mitologije poznat po oštroidnosti), i da ima više očiju od Argusa (= div is Grčke mitologije sa 100 očiju), dok u stvari on iznutra ne vidi ni jednu Istinu, već jedino ono što je neistinito. Ali uvjerivši sebe kako kako je to istinito, njemu se to pričinja kao polarna zvijezda po kojoj on usmjerava sva jedra svojih misli. On onda ne razlikuje Istinu više od krtice, a ono što razlikuje on iskrivljuje tako da podržava njegove vlastite iluzije, i tako izvrće i falsificira svete stvari iz Riječi. (E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 165')

To troje, Otac, Sin i Duh Sveti, su tri bitnosti (essentials) jednog Boga, koje čine jedno, kao što duša, tijelo i djelovanje čine jedno u čovjeku

U svemu postoje generalne i pojedinačne bitnosti (essentials = ili 'suštinske sastavnice jedne biti') koje zajedno sačinjavaju jednu bit (essence). Čovjekove generalne bitnosti jesu njegova duša, tijelo i djelovanje; a da to troje sačinjavaju jednu bit je očigledno iz činjenice da jedno postoji po drugom, i poradi drugog, u neprekidanim serijama; jer čovjek svoje početke ima iz duše, koja je sama bit čovjekovog sjemena (semen). Ona, štoviše, ne samo da inicira već također i stvara po svom vlastitom redu dijelove tijela, i kasnije sva djelovanja, ili operacije, koje rezultiraju iz ko-operacije duše i tijela. Na taj način, iz stvaranja jednog iz drugog, i njihovog međuprožimanja i sjedinjenja, je očigledno da su ovo troje jedne biti, i prema tome se nazivaju tri bitnosti.

Svatko priznaje da su ove tri bitnosti, naime, duša, tijelo i djelovanje bile i jesu u Gospodu Bogu Spasitelju. Da je Njegova duša bila od Jehove Oca to može nijekati jedino Antikrist; jer u Riječi oba Testamenta se On naziva Jehovinom Sinom, Sinom Svevišnjeg, Jedinorođenim; prema tome, Božansko od Oca je, poput duše u tijelu čovjeka, njegova prva bitnost. Iz toga slijedi da je Sin, kojeg je Marija rodila, tijelo te Božanske duše, jer u utrobi majke ništa nije priskrbljeno osim tijela začetog i izvedenog iz te duše; i to je shodno tome Njegova druga bitnost. Djelovanja sačinjavaju treću bitnost, pošto ona potječu od duše i tijela koji zajedno djeluju; a što god potječe je iste biti kao i ono iz čega je poteklo. Da su tri bitnosti, Otac, Sin i Sveti Duh, jedno u Gospodu, poput duše, tijela i djelovanja u čovjeku, je jasno vidljivo iz

Gospodnjih riječi, da su On i Otac jedno (**Ivan 10:30**), i da je Otac u Njemu i On u Ocu (**Ivan 14:10, 11**); i također da su On i Sveti Duh jedno, pošto je Sveti Duh Božansko što proizlazi iz Gospoda od Oca, kao što je u potpunosti bilo ukazano iz Riječi iznad u poglavljima 153, 154. Dokazivati ovo ponovno bi bilo kao prepuniti stomak do pucanja, i kao puniti stol sa hranom nakon što su se svi već najeli.

Kada je rečeno da su Otac, Sin i Sveti Duh tri bitnosti (ili 'suštinske sastavnice') jednog Boga, poput duše, tijela i djelovanja u čovjeku, ljudskom umu izgleda kao da su ove tri bitnosti tri Osobe, što je nemoguće; **ali kada se razumije da su Božansko od Oca koje sačinjava dušu, i Božansko od Sina koje sačinjava tijelo, i Božansko od Svetog Duha ili proizlazeće Božansko koje sačinjava djelovanje, tri bitnosti jednog Boga, izjava postaje razumljiva. Jer Bog Otac je Njegovo Božansko, Sin od Oca je Njegovo Božansko, i Sveti Duh koji proizlazi iz oboje je također Njegovo Božansko; a oni, pošto su ovo troje jedne biti i jednog uma, zajedno sačinjavaju jednog Boga. Ako se, međutim, ta tri Božanska atributa (Divinities; Divine essentials) nazivaju Osobama, i svakoj osobi se pripisuju individualne karakteristike, (i to) pripisivanje (imputation) Ocu, posredništvo Sinu, i djelovanje Svetom Duhu, onda Božanska Bit, koja je u stvari jedna i nedjeljiva, postaje podijeljena, tako da ni jedan od troje nije Bog u punini, već svaki od njih ima silu koju dijeli sa tri (sub-triple power). To je shvaćanje koje svaki čovjek sa zdravim razumom mora odbaciti.**

Svima je dakle očigledno iz trojstva koje postoji u svakom čovjeku da u Bogu postoji Trojstvo. U svakom čovjeku ima duša, tijelo i djelovanje; isto tako i u Gospodu, 'Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina Božanstva', kao što Pavle kaže u Kološanima 2:9; Trojstvo u Gospodu je prema tome Božansko, ali u čovjeku je ljudsko. **Svatko u mističnoj dogmi kako postoje tri Božanske Osobe, a ipak jedan Bog, i da taj Bog, iako je On jedan, ipak nije jedna Osoba, može vidjeti da pri tome ne sudjeluje ljudski razum (!!!)**. Ovdje je riječ o uspavanom razumu koji prisiljava usta da govore poput papige; Kada usta govore, od kojih je razum otišao i gdje razum uskraćuje pristanak, što je onda takav govor nego gluparija? U današnje vrijeme je ljudski razum po pitanju Božanskog Trojstva okovan, poput čovjeka u zatvoru sa zavezanim rukama i nogama; i može se također usporediti sa djevicom u Vestinskom svetištu koja je živa zakopana pošto je dozvolila svetoj vatri da se ugasi. Međutim Božansko Trojstvo treba sijati poput lampe u umovima ljudi u Crkvi, pošto je Bog u Svojem Trojstvu i u Svojem Jedinstvu Sve u svim svetostima nebesa i Crkve. Jer napraviti jednog Boga od duše, drugog od tijela, i trećeg od djelovanja, je isto kao napraviti tri odvojena dijela od te tri suštinske sastavnice jedne osobe; a to bi bilo isto kao razrezati ga na djelove i uništiti ga.'

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 166-169'

'... krstite ih u Ime Oca i Sina i Duha Svetoga!'

(Matej 28:19)

Priđe Mi jedan Farizej i reče: 'Gospode i Učitelju, u Svojoj raspravi Si nam rekao kako će Tvoji učenici koji budu širili Tvoje istinsko učenje o životu, polagajući ruke na ljude, krstiti sve one koji su istinski prihvatili Tvoje učenje. **Što znači** snažiti ih u ime Oca, Koji je Ljubav, u ime Riječi, što je Sin Koji je mudrost Očeva, i u ime Svetog Duha, tj. svemogućće volje Oca-Božanske Ljubavi i Sina-Božanske mudrosti. Ja mislim, ipak, da će se na taj način pojaviti mnoga različita mišljenja, koja bi se lako mogla spriječiti kada bi se svi oni koji će vjerovati u Tebe krstili od strane tvojih učenika samo u Tvoje ime ili u Ime Očevo, jer u buduća će vremena ova tri imena – iako najsvetija i najviša – najvjerojatnije uvući ljude, one lišene dobrog razumijevanja, u vjerovanje o postojanju tri odvojena Boga, kao tri Božanske ličnosti. Baš na taj način su stari Egipćani, u procesu vremena, napravili od drevnog čistog vjerovanja u jednog istinskog Boga, veliki broj Bogova od mnogih kvaliteta Jehove. Nakon toga ih je slijepa ljudska fantazija promijenila u razna zasebno postojeća i posebno aktivna Božanska bića. Onda su nagradili hramove u kojima su im se klanjali na specijalne izmišljene načine. No istovremeno su toliko duboko zaglibili u do tad neviđeni materijalizam da su tim 'zamišljenim' Božanskim osobama, često pridavali najobičnije ljudske slabosti i izopačene strasti.

To se također i ovdje može dogoditi u procesu vremena, možda nakon nekoliko stoljeća kad će još gluplji i još zasljepljeniji ljudi početi zamišljati tri Boga, samo na osnovu imenovanja uzvišene koncepcije, koju su čuli za vrijeme krštenja. Tada, zasigurno, neće proći previše vremena dok takvi ljudi u svojim hramovima, koje će izgraditi specijalno za njih, ne krenu naveliko obožavati tri Boga. Bilo kako bilo, ako se to stvarno dogodi, onda sigurno neće proći previše vremena prije no što ljudi, posve istim načinom, krenu obožavati Tvoje učenike – koje su upoznali po imenu – kao i njihove nasljednike, na potpuno isti način, moleći im se u hramovima koje su im prije toga nagradili. Prema mome mišljenju sve to bi se moglo izbjeći na najlakši i trajni način ako bi se ljudima objavio samo jedan Bog i sa jednim imenom za sve ljude. Što Ti kažeš o tome?'

Rekoh Ja (**Govori Isus Krist**): 'Govorio si vrlo dobro i korektno, no bez obzira na sve to Ja ne mogu izostaviti Moju naredbu da ipak postupiš kao što sam rekao, **jer sa ta tri naziva se sâmo biće Božanstva, kao cjelina, objašnjava te posve jasno predstavlja ljudskoj percepciji.**' Istina je da će tako, na neki način, za nekog tko nema tako dobro razumijevanje, 'trostruka Božanska ličnost' (Threefold divine personality) proizaći iz ovih riječi. **Ali sa ciljem da se reflektira na sve aspekte najunutarnije Istine, ovo se ne može izraziti drugačije nego što jeste.**

Gledaj, čovjek je bio stvoren potpuno na sliku Božju (**Postanak 1:26, 27**), i tko god sebe želi potpuno upoznati, mora shvatiti da on kao jedno jedino ljudsko biće u sebi također ima tri osobnosti. Čovjek prvo ima tijelo, kojem su osigurana sva nužna tjelesna čula i djelići tijela, od najvećih do jedva shvatljivo najmanjih, koji su mu nužni za slobodan i neovisan život. To tijelo ima, za dobrobit razvoja duhovne duše, svoj vlastiti prirodan život koji je u svakom pogledu različit od duhovnog života duše. Tijelo živi na materijalnoj hrani od koje se formira krv i ostali hranjivi sokovi za različite dijelove tijela. Srce ima svoj vlastiti specijalni živi mehanizam po kojem se mora stalno širiti i skupljati ispočetka. Time će krv koja čini tijelo živim, zajedno sa ostalim vitalnim sokovima, biti pumpana u sve dijelove tijela, dok će sa svojim skupljanjem srce unijeti krv ispočetka da bi je zasitio sa novim hranjivim sastojcima sa kojima će se, ponovnim ispumpavanjem, nahraniti najudaljeniji dijelovi tijela. U svim tim brojnim i najrazličitijim dijelovima tijela živi jednak broj različitih prirodnih duhova, koji iz krvi vade one supstance koje služe svrsi i koje su nužne da se taj dio tijela hrani i održava. Onda se supstance pripijaju tijelu u onim dijelovima koji su pod kontrolom baš tih istih duhova. Na taj način oni tijelo čine jačim i moćnijim. Bez te stalne srčane aktivnosti, čovjek, što se tijela tiče, ne bi ostao živ ni jedan sat.

Gledaj, sa ovom životnom aktivnošću, duša nema zaista ništa, jer ova aktivnost nema dodirne točke sa slobodnom voljom duše, ne više od same aktivnosti pluća, jetre, gušterače ili stomaka, bubrega, te ostalih nebrojenih dijelova tijela. Duša ih uopće ne poznaje, pa se također ne može brinuti za njih. **Ipak tijelo je kao potpuno odvojena osoba jedno te isto ljudsko biće, i čini i djeluje kao da su ovo dvoje potpuno isto postojanje. No na kraju tko od vas može reći da su duša i tijelo jedna i ista stvar?**

Ako bi sada uzeli u obzir samo dušu, onda bi vidjeli da je i ona sama u sebi potpuno ljudsko biće, koje u svom supstancijalno-duhovnom ima također, za svoju dobrobit, potpuno iste dijelove kao i tijelo, doduše na višem, duhovnom nivou, te se sa njima koristi baš kao što se tijelo koristi sa svojim materijalnim dijelovima. Stoga ako duša na jednu stranu, a tijelo na drugu stranu, predstavljaju dvoje potpuno drugačijih ljudskih bića, od kojih svaki ima svoju individualnu zasebnu aktivnost, do te mjere da međusobno ne mogu razumjeti kako se i zašto ta aktivnost odvija, **na svjetlu stvarne svrhovitosti života oni ipak nisu ništa drugo do jedno jedino ljudsko biće. Dosljedno tome nitko ne može tvrditi o sebi, a ni o drugome, kako on nije jedna osoba već dvoosobno ljudsko biće, pošto tijelo mora služiti duši, a duša, sa svojom voljom i razumom mora služiti tijelu.** Stoga je dosljedno tome duša jednako odgovorna za djela koja je učinila dok se koristila tijelom, kao što je odgovorna za svoja zasebna djela koja se sastoje od raznih misli, želja ili požuda.

Kad malo bolje pogledamo život duše kao takve, ubrzo ćemo otkriti da je ona suštinsko tjelesno biće, koje samo u sebi nije uzvišenije nego u najboljem slučaju

duša jednog majmuna. Iako ona posjeduje instinktivnu misaonu funkciju koja je na nešto višem nivou od jednostavne životinje, intelekt te uzvišeno slobodno mišljenje o nekim stvarima i njihovim međurelacijama nikako ne dolazi u obzir (would be out of question). Ovaj visoki potencijal duše, onaj koji je najviši i kao takav jednak Bogu, dolazi od čistog suštinskog duhovnog, trećeg čovjeka koji živi u duši. Kroz njega, on može razlikovati ono što je istinsko od onog što je lažno, kao i ono što je dobro od onog što je zlo, i iz njega je u mogućnosti razmišljati slobodno u svim zamišljenim pravcima, te u potpunoj slobodi odabirati svoje ciljeve. Kao što će on – podržan od svog duha – usmjeriti sebe sa svojom slobodnom voljom prema onome što je uistinu istinito i dobro, tako će on polako, srazmjerno, sebe učiniti potpuno jednakim sa duhom koji živi u njemu. Prema tome; jakim, moćnim i mudrim, te tako jednakim sebi, kao biće rođeno u duhu. Kada se ovo dogodi, duša je potpuno jedno biće kao i duh, baš kao što će se uzvišeniji dijelovi savršene duše – koja se u stvarnosti sastoji od vrlo različitih prirodnih duhova u tijelu - potpuno promijeniti u duhovno supstancijalno tijelo, koje možete zvati 'tijelo duše', te će se konačno promijeniti u suštinsko tijelo duha pod kojim se treba razumijeti istinsko uskrснуće tijela, u najmlađem, naj-istinskiem danu života duše, što započinje sa čovjekovim ponovnim rođenjem u duhu, bilo za vrijeme ovog života na Zemlji ili – što će ga koštati malo više muke i vremena – u životu nakon života. Iako je tada potpuno novorođeni čovjek u duhu jedno savršeno ljudsko biće, njegovo se biće u sebi sastoji, ipak, od do-u-vječnost itekako dobro razlučivog trojstva. Kako je to moguće, objasniti ću vam jasno i glasno, otoga slušajte.

Tri čovjekova tijela i njihove aktivnosti

Ako bar malo reflektirate na temu primjetit ćete da u svakoj stvari i svakom objektu postoji razlikujuće trojstvo. Ono što prvo zapada za oko jeste vanjska forma, jer bez nje ni jedna stvar ili objekt ne bi mogli biti zamišljeni, niti bi imali svojeg postojanja. Kad ovo prvo postoji, drugo je naravno ono što je sadržano, ili sadržaj postojeće stvari ili objekta, jer bez ovog, oni također ne bi mogli doći u postojanje niti bi imali ikakvog vanjskog oblika ili izgleda. No koji je treći, koji je nužan za postojanje stvari ili objekta kao i ova prva dva? Gledajte, to je unutrašnja snaga u svakoj stvari koja tu sadržinu ili objekt održava u vezi, te kao takva formira njeno stvarno biće. A kako se ova moć sastoji od sadržaja i dosljedno tome vanjske forme stvari ili objekta, ona je također istinsko biće sveg što postoji, bez obzira kakve je prirode to postojanje. A bez ove moći, postojanje nekog bića ili objekta bi bilo nezamislivo kao i bez sadržaja ili vanjske forme. Sad se vidi kako je ova tri dijela lako izdvojiti jer niti je vanjska forma isto što i suština ili sadržaj, niti je sadržaj isto što i 'povezujuća moć'. A opet, ova tri dijela su posve jedno, jer ako ne bi bilo inicirajuće sile, ne bi bilo ni sadržaja a bogme zasigurno ne bi bilo ni forme.

No vratimo se sad nazad našoj duši. Duša mora, zbog svog sigurnog i nepobitnog postojanja, imati i svoju vanjsku formu, poimenice onu ljudskog bića. Dosljedno tome, vanjska forma je ono što mi zovemo tijelo ili meso, bila ona materijalna ili suštinski duhovna. Stoga kada se duša – što se njene forme tiče – sastoji od ljudskog bića, ona će zajedno sa formom imati i svoj korespondentni sadržaj ili suštinu. Ovaj sadržaj, ili unutrašnje tijelo duše, je njezino suštinsko biće, stoga duša. A ako je sve ovo prisutno, onda također mora postojati i sila koja se sastoji od cijele duše. A ovo je duh koji je konačno sve u svemu, jer bez tog duha bi bilo nemoguće imati čvrstu supstancu, a bez nje ne bi imali ni tijelo ni vanjsku formu. **lako su ove tri različite osobnosti jedno cijelo potpuno biće (!!!), one se ipak moraju spomenuti odvojeno (!!!), a mi ih moramo međusobno razlikovati (!!!).**

U duhu, ili vječnoj suštini, živi Ljubav, kao sila koja sve postiže, najviša inteligencija i živa čvrsta volja. Sve to skupa dovodi u postojanje jezgru duše i daje joj formu ili postojanje tijela. Stoga, jednom kad je duša ljudskog bića prisutna – u skladu sa voljom i inteligencijom duha – duh se povlači duboko u centar dajući sada postojećoj duši, u skladu sa svojom najdubljom slobodnom voljom i inteligencijom, slobodnu volju kao odvojenu od same sebe, i slobodnu, kao neovisnu inteligenciju, tako da ih duša može, dijelom sa svojim vanjskim čulima, a dijelom sa mogućnošću unutrašnje percepcije, postići za sebe i usavršiti, kao vlastito djelo ove potpuno slobodne inteligencije. Kao posljedica ovog stanja koje je stvoreno iz nužnosti i u kojem se duša osjeća kao da je odvojena od svog duha, duša je sposobna primiti vanjsko kao i unutrašnje otkrovenje. Ako ga primi, prihvati i djeluje u skladu sa njime, postat će također jedno sa svojim duhom, te na taj način doći do sve veće i veće neograničene slobode duha, ne samo što se tiče inteligencije i slobode volje prema sad prosvjetljenoj inteligenciji, već također i moć i silu da ostvari sve od onog što prepoznaje i želi. I tako opet iz ovog možete vidjeti kako duša – kao misao duha promijenjena u živu suštinu, koja je u stvarnosti sam duh – može i dalje na određeni način biti shvaćena kao nešto drugo što je proizašlo iz duha, bez da je nešto drugo, do duh sam.

Činjenicu da duša naposljetku postaje vidljiva kao individualnost, te obučena u vanjsko tijelo izgleda kao treća osoba, možete vidjeti u svakodnevnom iskustvu. Tijelo je za dušu izvanjsko otkrovenje njenog dubokog najunutarnijeg duha, i ima svrhu okretanja inteligencije i slobodne volje duše izvana prema unutra, ograničiti je, te tek od tog trenutka tražiti i pronaći unutrašnju bezgraničnost inteligencije, volje i njihove istinske moći, i sa time, kao beskonačno proslavljena i potpuno neovisna osoba postati jedno sa najunutarnijim duhom, koji je u stvarnosti jedino što istinski postoji u jednom ljudskom biću.

Stoga sada, sa ovim Mojim objašnjenjem možete nadam se jasno vidjeti kako je čovjek kao takav – baš kao i svaka druga stvar na nižem nivou – sastavljen od posve

različitog trojstva, možemo preći sa ovog **objašnjenja od najuzvišeniije važnosti**, na zaključak u svezi Božjeg trostrukog bića, tako da bi vi mogli posve jasno i čisto vidjeti zašto vam Ja, zbog uzvišene unutrašnje žive Istine moram naglašeno savjetovati da krstite ljude u ime Oca, Sina i Duha Svetoga – što znači; da snažite one što vjeruju u Mene i koji su u stvari prihvatili Moje učenje. Stoga slušajte još jednom vrlo pažljivo ovo što će izaći iz Mojih usta sa ciljem da bi sve bilo potpuno i istinski kompletirano.

Gledajte, kao što većina od vas jako dobro zna, jer se to objašnjava i o tome piše u knjigama proroka, da Ja, Isus, Krist – također zvan Sin Čovječji, iako definiran i nazvan mnogim imenima, poimenice Otac, Sin i Duh Sveti – jesam istinski Bog. A opet, Bog je jedno pojedinačno veličanstvo u najuzvišenijem savršenom ljudskom obliku. Kao što sad znate dobro, duša, njezino vanjsko tijelo, i njezino unutrašnje biće su ujedinjeni na takav način da čine samo jedno postojanje, ili ako hoćete jedna su individualna sadržina. No ipak, njihove forme u odnosu jedna prema drugoj jesu vrlo različito 'troje'. Tako su također Otac, Sin i Duh ujedinjeni, kako je rečeno u Svetim spisima otaca i proroka koje sam baš spomenuo. Jednom je David izrazio želju da njegova duša, tijelo i duh budu čisti (blameless) u očima Božjim. Kad riječi starog i mudrog kralja tako zvuče, zar se čovjek ne bi mogao pitati: 'Što? Zar se David sastoji od tri osobe ili tri čovjeka? **Ako to nikako nije moguće za čovjeka, kod kojeg se tri dijela osobnosti zbog njegovog razvoja i istinske savršenosti života, mogu jasno uočiti, kako bi Bog, Koji je od vječnosti u Sebi u najvećoj savršenosti Jedno, mogao razdvojiti na tri različite osobe, ili čak tri Božanstva?**

Slušajte, ako je istinito da je Bog kao Stvoritelj svih živih bića – a ipak drugačiji od svih ostalih bića koja je stvorio – bio, jeste i bit će vječan, zar nije onda za njega nepromjenjiva (immovable) nužnost da ostane u tom specifičnom centru? Ako je već čovjeku bilo dano da se kreće sa svojim tijelom slobodno u svim pravcima, a još više slobode mu je bilo dano u duhu, kako bi onda Bog sa svojom neograničenom slobodom mogao sebe ograničiti u onome u čemu je neograničenu slobodu dao čak svojim stvorenjima? Ja vam kažem; Božanska beskonačnost također ima mogućnost kretati se u svemu beskrajno slobodno. Stoga bi On također imao pravo promijeniti Svoju slavu u tijelo sa ciljem da postane vidljiv te razumno prisutan ispred svojih stvorenih ljudskih bića kao vječno potpuno savršeni Čovjek.

Ali beskrajna slava Božja nema moći – i ne može je nikako imati – da stvori bogove izvan Sebe koji su potpuno jednaki Njemu. Jer kad bi On to mogao napraviti, onda bi On mogao stvoriti izvan ovog beskrajnog svemira, također druge potpuno jednako beskrajne svemire, o čemu već sa prilične udaljenosti svaka osoba koja uopće ima imalo mozga, može vidjeti da je najveća bez-smislenost. Jer ako je svemir beskrajn u svim zamišljenim pravcima, gdje bi onda vi dragi moji ljudi smjestili još jedan potpuno jednak u kvaliteti, beskrajn svemir, gdje bi on počinjao? Drugi savršeni Bog

sa potpunom beskrajnom slavom je stoga potpuno nezamisliv baš kao i drugi beskraj svemir.

Stoga sada možete jasno vidjeti da Ja Koji sada baš kao i vi hodam kao Sin Čovječji u tijelu, nisam drugi već jedan jedini Bog Koji Sam bio od vječnosti prije svih stvorenih bića, a također ću takav i ostati do vječnosti. Stoga Ja ne mogu učiniti ništa što je protivno Mojoj vječnoj slavi, već samo ono što joj pridonosi. Ako Sam Ja izvan Sebe stvorio još dva druga Boga, primjerice Sina i Duha Svetoga, tako da bi oni bili individualno drugačiji od Mene, onda bi oni neminovno mogli tražiti za sebe svu Moju neograničenu moć, bez koje ni jedan Bog ne bi mogao biti zamišljen, kao što nitko normalan ne može zamisliti drugi ili treći beskraj svemir koji bi mogao biti podijeljen na taj način, ograničavajući se međusobno. No, ako bi ovo i bilo moguće zamisliti, što bi onda bilo sa Božjom neograničenom vlašću koja može biti samo jedna? Stoga može postojati samo jedan takav beskraj Božanski autoritet (Endless divine sovereign authority). Jer ako bi bili troje, onda bi se Božje beskrajno jedino Kraljevstvo moglo podijeliti, a njegovo postojanje bi bilo nezamislivo i nemoguće kao i postojanje tri beskonačna svemira, koja bi bila jedno pored drugog. Jedno Kraljevstvo jednog Boga može postojati od vječnosti, jer samo je On jedini Kralj i Gospodar u njemu, kao što je zapisano u knjigama proroka, koji su govorili ono što im je Bog rekao: **'Bog Svoju slavu neće dati nikome!'** (Izaija 42:8). **Jer jedino Ja, Krist, Sam jedini Bog.** Ljudska bića, anđeli, kraljevi i moćnici, da, kao i sve stvari na nebu i na svim planetama, klanjaju se ispred Mene, i u vječnosti će se samo ispred Mene klanjati, i nikad ispred nekog drugog (Otkrovenje 4; 5; 7:9-17; 19:1-6), baš kao što su svemirske udaljenosti koje izgledaju beskrajne u vašim očima progutane od strane jednog beskrajnog prostora cjelokupnog stvaranja, i uspoređene sa njime izgledaju kao ništavilo.

Ako bi se pod imenom Oca, Sina i Svetog Duha, razumio, ne jedan samoopstojeći Bog – jedno pra-biće – već umjesto njega Sin kao odvojen od Oca, i ako bi također prihvatili od njih odvojenog Svetog Duha, kakav bi to onda Bog Otac bio? Kada je rečeno u knjigama proroka – koje su neshvaćene zbog ljudske grube primitivne pameti – kojoj su sami uzrok – da je Otac Sinu dao svu moć na nebu i na Zemlji (Matej 28:18), na svim zemljama planetama u cijelom svemiru, te da Mu je dao Svetog Duha kao pomoćnika da posveti i nadgleda novo učenje koje dolazi sa neba, koje vam je sad otkriveno i nad kojim jedino Sin, što Sam Ja, ima vlast, baš kao i nad svim drugim stvarima, onda vas Ja pitam: 'Kakav bi to Bog Otac bio? Možete li još i tada vidjeti Boga u Njemu? A ako u vašoj materijalističko-ljudskoj sljepoći i dalje možete zamisliti još jednog Boga, onda bi ga zasigurno zamislili kao bez-potrebno i neaktivnog, jer sigurno morate jasno uočiti da pored ovakvih uvjeta On više ništa ne može ostvariti niti nad ičime više može vladati ili uređivati. Sigurno bi morali shvatiti, u vašoj mračnoj ljudskoj svijesti da je Bog Otac zauvijek prebacio svoju vlast na Sina zbog svoje poodmakle dobi – baš kao što je stari Faraon u Egiptu predao svoju vlast

Josipu – a također možda da je vlast prebacio na Sina zbog umora ili slabosti, pa da onda može svoju 'penziju' uživati na miru odmarajući stare kosti u dangubici. Zar stvarno mislite kako je Otac ostario, pa sad želi odbaciti Svoj posao jer sad ima pored Sebe Sina Koji je u svakom pogledu svemoguć kao On, a također jednako moćnog svemogućeg Svetog Duha kojeg je On stvorio izvan Sebe, izvan Svog Sina, pa da će oni sada imati na svojim plećima svu vlast dok je On, Otac, njima predao nasljedstvo.

O kako izuzetno poganski glup, tup i slijep bi morao biti ljudski razum da padne u takvo ludilo. Ako postoje Sin i Sveti Duh koji su različiti od Oca, te bi postojali pored Njega, kao što je to slučaj sa anđelima i ljudskim bićima, onda oni ne bi mogli biti ništa drugo do stvorena bića, jer kao takvi onda nisu primili svoje biće – bez obzira koliko ono bilo savršeno – od samih sebe, tj. kao rezultat njihove vlastite vječne savršene moći, već jedino od jednog Stvoritelja. Međutim, kako onda može postojati potpuni Božanski odnos ili stvarno jedinstvo između duha bez tijela i forme, i duha sa tijelom i formom? Zar se može reći da je Sin – koji je u tijelu Osoba i, kao što vidite, ima tijelo – u Ocu ako Otac nema tijela, ni oblika ni forme? Ili da li može beskonačni Otac, bez tijela, oblika i forme biti u Sinu? Štoviše; ako je Sveti Duh kao treća osoba, proizašao od Oca i Sina, onda kako ta osoba može imati iste kvalitete kao njih dvoje koji su jednako vječni? Ili može li ono što svoje postojanje prima od druge osobe, biti ravnopravno onome koji to postojanje ima u samom sebi? Zar vječnost može ikad biti jednaka - uspoređena uvijek prolazećim vremenom, ili se beskonačnost može ograničiti? Čak i ako bi čovjek prihvatio da su sva vremena u vremenima sadržana u vječnosti te da se u njoj kreću i pokreću, onda bi svejedno bilo nemoguće misliti da vrijeme, bez obzira koliko mu je trajanje, može obuhvaćati vječnost. Baš kao što čovjek može misliti ili izjaviti da beskonačni pra-prostor može zasigurno sadržavati sve prostore – koji, bez obzira koliko da su veliki, ipak ostaju ograničeni – i kao takvi nikad ne mogu sadržavati pra-prostor. Stoga ako bi Sveti Duh stvarno, kao bilo koje drugo stvoreno biće pro-izašao iz Oca i Sina kao takvih, onda bi on očito bio Bog u vremenu a ne od vječnosti (ili 'Bog vremena a ne Bog vječnosti'). Bez obzira na to, takav Bog bi onda, uostalom kao i sve što je ovovremeno, u procesu vremena prestao postojati. Ali ako je to slučaj ovdje, onda tko bi bio u mogućnosti dati vječni život svim ljudima i anđelima te ga takvog održavati? Da bi ova stvar od izuzetno velike važnosti bila još jasnija i čišća, nastavit ćemo ovaj subjekt, stoga Me dobro slušajte.

Gospod kao Sin

Ako je dakle (po onome što uče vladajuće doktrine) Sin bio prisutan od vječnosti, onda kako bi On mogao biti rođen/stvoren (procreated)? A kad je Sveti Duh također bio tu od vječnosti, kako onda može proizlaziti (came forth) od Oca i Sina te imati Svoj početak u Njima? Ako bi u skladu sa vašim razumom i umom tri Božanske

osobe – sporne u vašem slučaju, od kojih će budući ljudi napraviti tri Boga – bile vječne, što znači BEZ POČETKA, onda ni u kojem slučaju neka od njih ne može dati početak ili postojanje drugoj osobi Božanstva ☺...

Paradoksi: Sin rođen od vječnosti... Tri Osobe koje su iste biti a različitih obilježja...

Izjaviti kako je Ocu bio rođen Sin od vječnosti (that the Son was born of the Father from eternity) je takav paradoks da ni jedno ljudsko razumijevanje, čak ni ono u anđela trećeg neba, na nikoji način ne može biti tako prosvjetljeno da ima ikakvu percepciju o tome; jer što to znači - biti rođen od vječnosti?

Pored toga, rečeno je kako su tri Osobe jedne supstance ili biti, mada su one ipak podijeljene po svojim obilježjima; jer naučava se da je Otac Stvorio, da je Sin Iskupio, i da Sveti Duh naučava. Sve su to obilježja jednog Božanstva; a kada su podijeljena, iz toga slijedi da je sama supstanca ili bit, koja se naziva jednom, putem specifičnih obilježja podijeljena u tri supstance.

E.Swedenborg 'Atanasijevo Vjervanje – 24, 25'

... Ja Sam, kao što Sam sad među vama kao Čovjek u tijelu, Sin, i nisam nikad bio rođen/stvoren (procreated) od nikog do od Sebe Samog, te dosljedno tome Ja jesam Svoj najveći Otac od vječnosti. Gdje bi drugo Otac mogao biti ako ne u Sinu, a gdje bi drugo Sin mogao biti ako ne u Ocu? **Stoga jedini Bog i Otac u JEDNOJ OSOBI...**

'Otac' i 'Sin' jeste Gospod jedino

'Otac' i 'Sin' jeste Gospod jedino. Razlog zašto se On tako naziva je zato što je On u svijetu bio u stanju jedinstva (**Ivan 10:30**). U Starom Testamentu se On, također, naziva Jehova i Svetac Izraelov. To su dva imena ali ipak se odnose na jednog Boga, to jest, Gospoda. On se naziva Jehova Bog, On se naziva Gospod, On se naziva Jehova i Bog, također Jehova i Gospod, također Jehova Zebaot (**a ipak sva ta imena se odnose na jednog Boga**). (E.Swedenborg 'Atanasijevo Vjervanje – 18')

... Ovo Moje tijelo je stoga proslavljen oblik Oca za dobrobit ljudi i anđela, tako da mogu za njih biti jedan razumljiv i vidljiv Bog (Ivan 1:1-4,14; 14:8,9). Sad Me možete vidjeti, slušati Me, te govoriti sa Mnom, te kao takvi ostati živi. Jer prije je bilo tako da nitko nije mogao vidjeti Boga i ostati živ (Izlazak 33:20). Ja Sam sada Bog u svakom pogledu. U meni je Otac. A sila koja iz Mene proizlazi u skladu sa Mojom Ljubavlju, mudročću i svemogućom voljom, što ispunjava sve vječne beskonačne prostore i koja je kao takva svuda aktivna, jest Sveti Duh. Kao što Me vi sad možete vidjeti kao Bogo-Čovjeka ispred vas, tako Sam Ja sa svojim cjelim originalnim središnjim Bićem zasigurno potpuno te nepodijeljeno tu među vama, ovdje u sali za večeranje na Maslinskoj Gori. Stoga kao najviši istinski Bog i Čovjek u isto vrijeme Ja nisam nigdje drugdje, ne na ovoj Zemlji a još manje na drugoj. **A opet, sa silom koja je Sveti Duh, i koja proizlazi iz Mene, ispunjavam sva nebesa te beskonačne materijalne prostore sa Svojom aktivnošću, mogu vidjeti sve, od**

najvećeg do najmanjeg dijelića svemira, Ja razumijem sve, znam sve, odlučujem o svemu, stvaram, vodim i vladam nad svime.

Sada kad vam je ovo jasno objašnjeno s Moje strane (ili 'kad ste čuli iz Mojih usta'), onda vam je jasno iz kojeg razloga morate stavljati ruke na ljude te ih snažiti u ime Oca, Sina i Svetog Duha, **one ljude koji vjeruju u Mene i koji također djeluju u skladu sa Mojim učenjem, NAKON ŠTO IM JE BILO OBJAVLJENO.** Stoga ako ste shvatili razlog zašto, onda ćete također uočiti da ljudi koji su istinski i ispravno od vas podučavani, neće lako pasti u grešku prihvaćanja tri Boga kao takva, jer ste ih vi označili kao tri kvalitete. **No Ja vas također upozoravam da date ljudima stvarno i istinito svjetlo, jer ako ono bude nedostajalo, ljudi će Istinu lako i brzo promijeniti u razne krive doktrine, a onda će poslije biti teško razuvjeriti ih i izvesti na pravi put Istine.'**

Od Gospoda Isusa Krista, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, a putem Unutarnje Riječi, primio Njegov sluga, prorok Jakob Lorber, i zapisao u 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 8/24-27:6'

Otac, Sin i Duh Sveti... Gospod razjašnjava ovu tajnu...

Reče Petar: 'Kada Te je na Jordanu krstio Ivan, otvorila su se nebesa, i Duh Božji lebdio je u obliku vatrene golubice nad Tvojom glavom, i iz nebesa su se začule jasnim glasom izgovorene slijedeće riječi: **'Ovaj je Moj voljeni Sin, Koji Mi je mio – Njega slušajte!'** Isto tako jednom drugom prilikom sam čuo potpuno iste riječi, oko čega se sve do sada nismo usudili pitati Te za detaljnije informacije. Ali kako nas sve želiš uvesti u još ispravniju spoznaju Boga, cijenim kako bi sada bilo vrijeme da nam to malo više prosvjetliš, naravno ako je to u skladu sa Tvojom Božanskom voljom.

Jer do sada si Ti za nas bio samo istinski Sin Najvišega, kao što smo čuli i iz usta majke Tvoga tijela kako joj se pojavio arhanđeo Gabrijel i kako joj se obratio: **'Budi pozdravljena Marijo, ti koja si našla milost pred Bogom! Sveti Duh će te zasjeniti i roditi ćeš sinčića, nazovi Ga Sinom Svevišnjega!'**

Vidi Gospode, to i još mnogo toga znamo i ne možemo se oduprijeti shvaćanju kako postoji jedan najviši Bog-Otac na nebesima. Ti si Njegov Sin, i to nedvojbeno, i jedan Treći, sigurno isto Bog, Ocu i Tebi isti, je očigledno Sveti Duh! – Da li smo u krivu, ako našu vjeru utvrdimo ovako?

Rekoh Ja: 'Još nije sasvim došao sat za potpuno otkrivanje ovoga; ali više ni ne nedostaje puno. Ali rekao sam vam već puno puta kada ste Me pitali oko toga, da bih

vam trebao pokazati Oca: Tko Mene vidi, vidi i Oca; jer Ja i Otac smo potpuno jedno. Otac je u Meni i Ja sam isto tako u Ocu (Ivan 14:8-11). – Kako ste dakle ovo shvatili?'

Reče Petar: 'To smo dakle svi do jednoga razumjeli ovako: Tebe neprestano prožima puna snaga Oca, koliko je god na ovoj Zemlji trebaš, i tako je vječni i beskonačni Otac i u Tebi. Ti si Njegova najsavršenija simetrija (= naličje). Ali kako je Otac kao beskrajni, vječni i svugdje prisutni Bog i oko Tebe, i Tebe sigurno posebno okružuje, isto tako moraš i Ti biti u Ocu!'

Rekoh Ja: 'Dobro, - i što je onda sa Svetim Duhom? Što mislite o njemu?'

Reče Petar: 'Gospode, s Njim ne znamo što bi, iako si Ti rekao kako čovjeku svi grijesi mogu biti oprosteni osim grijeha protiv Duha Svetoga! Očigledno da Ti nisi Sveti Duh, jer si rekao kako grijesi protiv Sina Božjega mogu biti oprosteni. Ni Otac to nije, pošto bi grijesi protiv Oca još prije mogli biti oprosteni. E sad, tko i što je onda Sveti Duh? Vidjeli smo ga u obliku vatrene golubice. Da li je on svim ljudima još od Adama skrivena treća Božanska osoba, ili je on jedno sa Ocem ili jedno sa Tobom? Pa ne može biti svetiji od Oca i Tebe? I pored toga Si rekao kako grijesi protiv Duha Svetoga nikada ne mogu biti oprosteni! On dakle očigledno mora biti najsvetije svih nebesa koje nam je još nepoznato.

Iz toga vidiš da čak i nama starim učenicima nedostaje još puno do čiste spoznaje Boga, i zbog toga imamo razloga za radovanje ako bi nas Ti uveo u još čišću spoznaju Boga.

Kod Mojsija je strogo glasilo: Ja, Jehova, Sam Jedan i Jedini vaš Bog! Pored Mene ne činite za sebe niti izmišljajte drugih bogova! – I sada bi mi s obzirom na naše ograničene predstave imali tri, a i pored toga vjerovali u jednog Boga! Oko toga bi nam, o Gospode neophodno trebalo još malo bližeg i jasnijeg svjetla; jer to još ni jednom od nas nije skroz jasno!"

Rekoh Ja: 'Samo u Jednog Boga trebate vjerovati, jer od vječnosti nije bilo niti će biti više njih!'

Ali vaše pamćenje nije baš ono što je najjače kod vas, da Me oko toga možete pitati, što Sam u određenih prilikama već više puta objasnio, - i pored toga još vam je nejasna glavna stvar; jer baš kao što Sam i onda rekao, kako je potpuna spoznaja Boga glavna stvar života, jer bez nje život nije pravi nego samo poremećeni život poput stroja, tako da sam vam odmah nakon toga pokazao što i tko je Bog, - ali vaše pamćenje je slabo i kratko!'

Učenici rekoše: 'Gospode, pa onda nam osvrježi i ojačaj pamćenje!'

Rekoh Ja: 'Radije recite: 'Gospode, ojačaj nam tijelo i volju!'; jer snaga pamćenja uvijek ovisi jedino o snazi volje. Doduše vaše duše jesu vrlo voljne; ali vaše tijelo je slabo, i time i vaše pamćenje, koje će ojačati tek kad vam budem poslao Svetog Duha. – Ali sada Me pažljivo slušajte!

Međutim, ono što ćete sada čuti, za sada zadržite za sebe i nemojte Me prije vremena otkriti! A kad za to bude vrijeme, to ćete već u sebi osjetiti od Moga Duha, koji jeste istinski Sveti Duh.

Otac, Ja kao Sin i Sveti Duh su različito jedno te isto od vječnosti.

Otac u Meni je vječna Ljubav i kao takva pra-temelj i istinska pra-supstanca svega, koja ispunjava cijelu vječnu beskonačnost.

Ja kao Sin Sam svjetlo i mudrost koja proizlazi iz vatre vječne Ljubavi. To moćno svjetlo je vječna najsavršenija samosvjesnost i najsvjetlija samospoznaja Boga i vječna Riječ u Bogu, kroz koju je sve što postoji, stvoreno (Ivan 1:1-3).

Ali, da bi to sve moglo biti napravljeno, potrebna je još najsnažnija Božja volja, i baš to je Sveti Duh u Bogu, putem Kojega djela i bića dobivaju svoje potpuno postojanje. Sveti Duh je velika izgovorena riječ 'Neka bude!'- i već postoji ono što su Ljubav i mudrost u Bogu odlučile.

I vidite, to sve sada je u Meni: Ljubav, mudrost i sva sila! I time postoji samo jedan Bog, i Taj Sam Ja, i samo zato Sam ovdje uzeo tijelo, kako bi se vama ljudima ove Zemlje, koje Sam stvorio potpuno na Moju sliku iz prasustance Moje Ljubavi, mogao (u) vašoj ličnosti pobliže otkriti, - kao što je sada slučaj.

A da i vi u sebi imate isto (to) Meni potpuno jednako trojstvo isto kao i Ja Sâm, to će vam odmah, skroz jasno biti pokazano.

Vidite, svaki čovjek ima Ljubav u sebi i posljedično toj Ljubavi i volju; jer Ljubav sama u sebi je čežnja i stremljenje, a čežnja i stremljenje baš i čine volju. To je svojstveno i svim biljkama i životinjama i na određeni način i drugim oblicima materije.

Ljubav i volju ima čak i najgrublji i naj-neobrazovaniji čovjek. Ali što on time postiže? On je usmjeren samo na zadovoljavanje najnižih i naj-materijalnih potreba, koje se instinktivno prenose iz njegove sirove ljubavi u njegovu volju, iz koje njegov razum ne preuzima ništa osim mračne izmaglice. Pogledajte djela takvih ljudi, nisu li ona

umnogome lošija od onih koja proizilaze od životinja, čija ljubav i težnja bivaju ruko-vođene višim utjecajima!

Ali sasvim je drugačiji slučaj sa Ljubavlju i voljom kod ljudi čiji razum je postao jako svjetlo; on tada prosvjetljava Ljubav, njenu volju i time čitavog čovjeka. Tek tada Ljubav daje čista sredstva, razum ili mudrost ih uređuje, a volja ih sprovodi u djelo. Ali da li se čovjek, kao slika Božja, opskrbljen t(akv)om sposobnošću, zbog toga sastoji od tri čovjeka ili je samo jedan čovjek?'

Od Gospoda Isusa Krista, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, a putem Unutarnje Riječi, primio Njegov sluga, prorok Jakob Lorber, i zapisao u 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 6/229, 230'

U Kristu tjelesno prebiva sva punina Božanstva

(Kološanima 2:9)

Vino je onima oko stola počelo opuštati jezike, i svi su postali poprilično živahni. U svezi Moje ličnosti su bila izrečena različita mišljenja, i moglo bi se reći kako se na toj večeri pojavio prvi raskol. Neki su podržavali mišljenje kako Sam Ja u direktnom smislu bio vrhovno Božanstvo; drugi su pak rekli kako Sam Ja zasigurno bio vrhovno Božanstvo, ali ne direktno, već indirektno. Drugi su opet rekli da Sam s obzirom na Moje krvno porijeklo Ja bio samo Davidov sin određen za Mesiju Davidovog kraljevstva i u tu svrhu obdaren čudesnom moći Davidove a također i Solomonove mudrosti. Drugi su nadalje mislili kako Sam Ja bio prvi nebeski anđeo koji sada hoda Zemljom u tijelu u pratnji nebeskog pomagača (= ovo se odnosi na anđela Rafaela koji je većinu vremena bio VIDLJIVO u društvu Gospoda).

Neki su, zajedno sa nekolicinom Mojih apostola, proglasili kako Sam Sin Svevišnjeg. Ja Sam zasigurno imao iste karakteristike kao i Moj Otac, ali Sam bio različita osoba, i lako bi moglo biti da je učestalo spominjani Duh Božji naposljetku bio treća osoba koja u određenim stvarima ima neovisno mišljenje.

Ovo mišljenje je dijelilo samo nekolicina. Neki su upitali Petra koje je njegovo mišljenje.

I Petar reče: 'Kada smo putovali pokrajinom, Gospod Osobno nas je pitao o tome što ljudi i, naposljetku, mi sami mislimo o Njemu. Tom prilikom su bila izrečena različita mišljenja (Matej 16:13, 14) a kad je On, konačno, zapitao mene, ja sam direktno i iz dubine svoga srca rekao: 'Ti si Sin Svevišnjeg!' (Matej 16:16) I On je bio u potpunosti

zadovoljan sa mojom izjavom nazvavši me čak stijenom na kojoj će On izgraditi Svoju crkvu; i tu crkvu neće osvojiti vrata pakla (**Matej 16:18**). Prema tome, On Sam je potvrdio moje mišljenje i Ja ne mogu griješiti ako se njega držim čvrsto poput stijene.'

Ali Ivan se nikako nije slagao sa Petrom pa reče: 'U Njemu tjelesno prebiva Božanstvo u svojoj Svojoj punini (**Kološanima 2:9**). Pod Sinom, Koji nije – i ne može biti – druga osoba, ja razumijem jedino Njegovo tijelo u onoj mjeri u kojoj je ono sredstvo do cilja ali, gledan(o) kao cjelina, On (**Sin**) je istoznačan sa Božanstvom koje prebiva u Njemu u svojoj Svojoj punini.

Ili, možete li vi reći kako su moje tijelo i moja duša dvije različite osobe? Zar dvoje ne čine jedno ljudsko biće, mada je duša na početku mog života morala formirati ovo tijelo tako da čovjek u stvari može reći; Duša je sebe obukla sa drugim, materijalnim čovjekom i, stoga je, formirala oko sebe drugoga? Čovjek zaista može reći kako je tijelo sin ili proizvod duše, ali to ne znači da to tijelo predstavlja drugu osobu, niti sa njom još manje bez nje. Ovo isto se još manje može reći za duh unutar duše, jer što bi bila duša bez Božanskog Duha u njoj? Ona ne bi bila potpuno savršen čovjek sve dok nije u potpunosti prožeta sa njime. Tada se ispostavlja (it then happens) kako su duh, duša i tijelo potpuno jedna te ista osoba.

Štoviše, zapisano je: 'Bog je stvorio čovjeka na Svoju sliku (**Postanak 1:27**).' Prema tome, pošto je čovjek kao potpuna slika Božja sa svojim duhom, svojom dušom i svojim tijelom samo jedan čovjek, a ne tri, razumljivo je da Bog, kao najsavršeniji pra-Duh, 'obučen' sa jednako savršenom dušom, i/a sada vidljiv pred našim očima, može biti samo jedan Bog, nikako trojstvo, odvojeno u tri osobe. – To je moje mišljenje, i iako ja ne tvrdim da sam stijena vjere, ja ću se uvijek njega držati.

Rekoše svi za Mojim stolom: 'Ivan je rekao Istinu.'

Sada se Petar želi ispraviti i kaže: 'Da, to je točno ono što sam ja mislio, ali ja nisam toliko okretan da svoje misli brzo izrazim riječima; ovu stvar će svejedno uvijek biti u neku ruku teško shvatiti.'

Ivan će na to: 'Da i ne. Na tvoj način ju ni jedan čovjek na Zemlji neće nikad shvatiti, ali, meni se čini, na moj način sa lakoćom. Gospod Osobno će sada biti sudac među nama.'

Rekoh Ja: Vjera može učiniti puno, ali Ljubav čini sve. Ti si, Simon Juda, zaista stijena vjere što se tiče, ali Ivan je čisti dijamant kad je riječ o Ljubavi i, prema tome, prodire

dublje od bilo kojeg od vas. On je, prema tome, Moj osobni pisar; on će za Mene mnogo toga morati zapisati što je za vas još zagonetka. Jer u Ljubavi poput njegove ima puno mjesta, ali u vjeri ima mjesta samo za nešto određeno i onda – 'do ovdje i ni koraka dalje!' Samo vi prionite uz izjavu Moga miljenika; jer on će Me prikazati svijetu Onakvog Kakav uistinu Jesam.'

Usljed toga se Petar lagano posramio i od tad je uvijek potajno bio malo ljubomoran na Ivana. I to je razlog zašto je Petar, nakon Mojeg uskrsnuća, kada Sam mu rekao da Me slijedi i pase Moje ovce ([Ivan 21:16, 17](#)), pronašao u Ivanu grešku jer Me slijedio bez da mu je bilo rečeno ([Ivan 21:20, 21](#)). Zbog toga Sam Ja prekorio Petra, obećavajući Ivanu vječni život, - što je među svjetinom uzrokovalo glasine kako ovaj učenik neće nikad umrijeti, čak ni po tijelu ([Ivan 21:22, 23](#)).

Pa ipak, Petar je zapitao Ivana kako mu je uvijek uspjelo pokazati puno dublju pronicljivost od njega, Petra.

Ali Ivan je rekao: 'Gledaj, kako ja ne živim u tvome srcu, niti ti živiš u mom srcu, ja nemam mjeru kojom bi izmjerio zašto je moje razumijevanje bolje. Ali kao odgovor na tvoje pitanje uzmi ono što je Gospod upravo naglas izrekao pred svima nama, naime, razliku između vjere i Ljubavi. Jedino Gospod može vidjeti u naša srca – stoga, On će u dlaku znati koja je razlika između tvog i mog ([razumijevanja](#)).

Petar je za sad bio zadovoljan sa ovim odgovorom i više nije postavljao nikakva pitanja. U međuvremenu je objed bio gotov i svi smo se ustali i otišli put planina.

Od Gospoda Isusa Krista, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, a putem Unutarnje Riječi, primio Njegov sluga, prorok Jakob Lorber, i zapisao u 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 4/88:1-15'

Bertha Dudde, br. 0662, 11 Studeni 1938

VJEČNO TROJSTVO

Uvijek budi svjesna velikog blagoslova kojeg primaš i uvijek ostani voljna obavljati zadatak koji ti je dan, i Gospod će te blagosloviti. Poruka koju danas primaš trebala bi ti ukratko objasniti vječno Trojstvo. To je problem koji vas ljude muči, pa ipak, prilično lako ga je shvatiti, jer jedino je Božanstvo sve u jednoj Osobi. Ono unutar

Sebe ujedinjuje mudrost, Ljubav i snagu volje. Kad god se govori o Trojstvu, to je uvijek kvintesencija Ljubavi kao Otac, mudrosti kao Sin i volje kao Sveti Duh. Jer Očeva Ljubav je sve dovela u postojanje... Božja mudrost je naknadno postavila svaku kreaciju na njezino pravilno mjesto i odredila im njihove zadatke... a duh volje sve animira i osigurava im postojanje...

Jedino na ovaj način, da je sve ujedinjeno unutar jednog vječno nepromjenjivog Božanstva pošto je Bog zauvijek kvintesencija Ljubavi, mudrosti i moći, se može pronaći najrazumljivije rješenje problema, ali ljudi često dolaze do krivog zaključka i, kao rezultat, daju pogrešno objašnjenje o tri božanstva. Živi odnos djeteta sa Ocem olakšava pronalaženje ispravnog objašnjenja da je Bog sve u Jednom i da nikakvo razdvajanje nije moguće... da se prema tome sve mora i ujediniti u Bogu. Ljudska ograničena intelektualna sposobnost je također pokušala aplicirati ljudska ograničenja vječnom Božanstvu i zamislila je entitet koji je trebao prikazivati Vječno Božanstvo i to u skladu sa njihovim vlastitim mišljenjima i konceptima.

Svako oličenje/uosobljenje Boga je krivi koncept... jer Biće Koje u Sebi ujedinjuje sve i Koje je neshvatljivo u Svojem izobilju svjetla i snage ne može pronaći izražaj u jednoj osobi. Ali da bi ljudima omogućio da formiraju mentalni koncept ovo vječno Božanstvo je sebe utjelovilo u ljudskom biću, tako da su oni uistinu sposobni zamisliti jedno (iz)vanjsko onog što je čovječanstvu postalo shvatljivo kao Sin Božji. Ljubav i mudrost, volja i svemoć su također bili ujedinjeni unutar ovog Sina Božjeg (Kološanima 2:9), i opet međusobno nisu bili odvojeni.

Kroz Isusovu smrt na Križu moć smrti je bila slomljena... tj. sada je ljudima uz korištenje njihove volje postalo moguće pobijediti zlo... Volja je istovremeno postala snaga, i od tog vremena na dalje je voljna osoba na Zemlji također primila Božju snagu da okrene svoju volju u djelo i na taj način sebe oslobodi. **S druge strane, ta sila Svetog Duha je zračenje sve-obuhvatnog Božanstva, a nikako zasebna osoba (2 Korinćanima 3:3)...** Namjeravati razjasniti ovu vrstu problema intelektualno bi uvijek jedino vodilo do još većih zabluda, jer vi ljudi ste izmislili nešto što je isuviše ljudski i nigdje se ne približava Istini u slučaju da pokušate zamisliti Božanstvo u trostrukoj formi. AMEN

Bertha Dudde, br. 4484, 11 Studeni 1948

DOKTRINA O BOŽJEM TROJSTVU...

Vi imate dar da ste sposobni koristiti vaš razum i vi trebate iskoristiti ovaj dar. U jednom zemaljskom pogledu vaš život vas prisiljava to učiniti i vi rado udovoljavate

ovoj prisili. To je najprirodnija stvar na svijetu za vas da razmislite o svemu sa čim se susretete, da istražite i važete i stoga intelektualno uvećate vaše zemaljsko znanje. Ali jedino rijetko ako ikada vi koristite vaš razum kako bi stekli duhovno znanje vašim vlastitim unutarnjim nahodjenjem (ili 'bez da ste prisiljeni'). Vi zasigurno sebi dozvoljavate primiti ga od izvanjskih izvora i prihvatiti ga bez korištenja vašeg razuma, bez da ga pažljivo ispitete ili razmislite o njemu. Ali ga vi ne asimilirate sa vašim razumom i stoga vi ne koristite potonjeg, ili ga zloupotrebljavate tako što izvlačite sasvim pogrešne zaključke budući vi prihvaćate duhovno znanje kojeg primete bez ispitivanja. Ali Onaj Koji vas je obdario sa razumom će vas također pozvati na odgovornost u svezi toga kako ste ga iskoristili.

Bezbrojni ljudi žive sa krivim shvaćanjima budući ne razmišljaju o doktrinama koje bi trebale motivirati njihovo pomno ispitivanje jer, u obliku u kojem su predstavljene ljudima, one su jednostavno neprihvatljive... Treba priznati, vi odbacujete svako pomno ispitivanje sa primjedbom da vi, kao ljudska bića, niste sposobni donijeti ispravnu prosudbu, i vi ste u pravu utoliko što vaš razum jedino nije dovoljan za to. Ipak uvijek i svaki puta ovome se treba suočiti sa činjenicom da prosvjetljenje od strane Duha može i uvijek mora biti zatraženo kako bi se istinski objasnili najteži problemi, i da Bog neće nikada zaniijekati Njegovu asistenciju nekome tko ozbiljno to želi. I stoga je također moguće za ljudsko biće da dobije objašnjenje za pitanja koja razum jedini nije u stanju objasniti. Ali što čovjek manje vjeruje kako je on nesposoban donijeti ispravnu prosudbu to je više nužno da apelira Bogu za asistenciju. Ovo je više preporučljivo nego prihvatiti doktrine koje čovjek nalazi teškim za prihvatiti, jer štogod čovjek želi zastupati kao Istinu njemu također treba biti potpuno objašnjeno, naračun čega su učenja odgore neprestano dostavljana na Zemlju koja donose svjetlo u duhovnu tamu. A tama je gdje god je Istina bila istisnuta ili prikriivena, gdje su obmanjujuća učenja raširena i podržavana od strane ljudi kao Istina. I ova će tama biti prožeta od strane svjetla... **Laži i zablude će biti zamijenjene od strane Istine, oni će biti prokazani gdje su ljudi pogrešno podučeni, budući jedino Istina vodi do vječnog života, i jedino je Istina Božanska, dok su obmanjujuća učenja Bogu-protivna...**

I stoga je od suštinske važnosti baciti svjetlo na doktrinu koja je, izmiješana i potpuno iskrivljena od strane neprijatelja duša (*Sotone*), naišla na odobrenje među ljudima, i baš zbog toga jer potonji nisu koristili njihov dar razuma i prihvatili su bez pregledavanja što im je bilo ponuđeno: doktrinu o Božjem Trojstvu... Ova je doktrina potpuno nerazumljiva, to jest, ona ne može biti racionalno dokučena i shvaćena, to je jedno neprihvatljivo objašnjenje o vječnom Božanstvu budući je apsurdno, budući ljudskom biću koje ju ispovijeda nije dozvoljeno o njoj više razmisliti ili, ako razmišlja o njoj, on ju ne može prihvatiti... Htjeti postaviti vječno Božanstvo (= *Jehovu Oca*) u striktno-ograničenu formu je znak nesavršenstva onih ljudi koji prihvaćaju ovo učenje. Svaka je forma striktno ograničeni koncept ali Božje Biće je bezgranično

budući je nešto najdublje savršeno. Otud nešto najviše savršeno ne može isto tako biti podijeljeno, jer savršenstvo je stanje duha a nešto duhovno ne može nikada biti podijeljeno na tri dijela... stoga čovjek nikada ne može govoriti o tri-osobnom Bogu budući je to jedan nezamislivi koncept koji će voditi do potpuno pogrešnog gledišta u svezi Božje prirode. Bog Otac... Bog Sin... i Bog Sveti Duh... ovi koncepti ne opravdavaju pretpostavku da su tri osobe sebe ujedinile kao vječno Božanstvo, otud da su ovo troje jednoznačni jednom Bogu, dok se priroda Boga može učiniti razumljivom ljudima ako su tri koncepta objašnjena tako da je 'Otac' Ljubav, 'Sin' je mudrost a 'Duh' je snaga ...

I ovo jedino je ispravno objašnjenje koje je temelj doktrine o Trojstvu Boga, ipak zbog krivog shvaćanja ona je bila pogrešno protumačena i rezultirala je u obmanjujućem učenju da se Božanstvo sastoji od tri osobe.

Duh Božji, djelomičan koncept Božje Prirode, ne može nikada biti uosobljen; on ne može biti ograničen na formu u skladu sa ljudskim idejama, on je jedno beskrajno obilje svjetla i snage koje usmjereno i korišteno od strane izuzetno snažne volje Ljubavi. Svjetlo je Bog (1 Ivanova 1:5)... Snaga je Bog... i volja Ljubavi je Bog... jedno nije bez drugog, sve Božansko utjelovljuje ovo Trojstvo unutar sebe; to je znak savršenstva ako su Ljubav, mudrost i snaga inherentni u biću, u slučaju čega je ono postalo slika Božja. Ipak to je uvijek jedno biće... ne forma nego nešto beskrajno, duhovno, koje ne potrebuje formu kako bi postojalo i koje bi rasprsnulo sve forme da one najprije sebe nisu produhovile, tako da su one sposobne sadržavati Ljubav, mudrost i snagu u obilju bez da prestanu postojati.

Takva je forma bio ljudsko biće Isus, Koji je bio odabran od strane Boga kao nositelj cijelog obilja Ljubavi, mudrosti i snage kako bi služio ljudima kao pojmljivo Božanstvo tako da oni mogu vjerovati u jednu Suštinu Koja je, budući je najvišeg savršenstva, unatoč tome u vezi sa nesavršenim ljudima, Njegovim živim tvorevinama. Ali ova je forma bila čisto fizička, ona je bila učinkovito jedino na raspolaganju fizičkim promatračima budući Duh ne potrebuje formu kako bi bio sposoban biti viđen...

Ideja o Ocu, Sinu i Svetom Duhu kao tri razdvojena entiteta... čak sa dodatkom kako oni jesu jedno... je obmanjujuća, budući će onda ljudi biti u opasnosti sprovesti razdvajanje zazivajući svaki dio pojedinačno i na taj će način povećati svjesnost o svakom od tri dijela, **pri tome gubeći ispravni, istinski smisao o jednom Bogu Kojem JEDINOM se oni trebaju okrenuti u svakoj zemaljskoj i duhovnoj nevolji.**

Čak je čovjek Isus, Koji je živio na Zemlji kao jedno individualno biće kako bi prihvatio obilje Boga unutar Sebe Samoga, postao jedno sa Njime (Ivan 10:30), što je bilo

dokazano Njegovim uznešenjem, budući je tijelo bilo potpuno sebe produhovilo i sve su supstance bile sposobne sjediniti se vječnom Božanstvu i stoga više nisu postojala dva odvojena bića koja su bila savršena nego je bilo samo jedno Božanstvo, Koje je bilo Ljubav, Mudrost i Snaga u najvišem savršenstvu. Bog Otac, Bog Sin i Njegov Duh, koji prožima cijelu beskonačnost i sprovodi sve što je bilo odlučeno od strane Njegove volje. Priroda vječnog Božanstva je ono što je bilo okarakterizirano pomoću konceptata Oca, Sina i Svetog Duha. Mudrost... Sin ... proizlazi iz Oca Ljubavi, a sve prožimajuća snaga sprovodi što je odlučeno od strane Oca i Sina. Bog je sve-moćan i izuzetno mudar i Ljubavi-pun... Ovaj je koncept više razumljiv i rješava problem trojedinog Božanstva na najjednostavniji način, i jedino duhovno slijepi ljudi su nesposobni dokučiti ili priznati ovo NEKOMPLICIRANO rješenje budući su oni obmanuti od strane duhovno slijepih vođa (Matej 15:14) koji su neprosvjetljeni i odbijaju dopustiti sebi da budu podučeni. AMEN

Bertha Dudde, br. 5389, 11 Svibnja 1952

OBMANJUJUĆE UČENJE O TROJSTVU

Ljudi imaju potpuno krivu ideju o Božanskom Trojstvu zahvaljujući obmanjujućem opisu Božanstva koje se sastoji od tri osobe. Svako razumno ljudsko biće će takvo objašnjenje prosuditi neprihvatljivim, stoga će ono ili biti prihvaćeno bez razmišljanja ili će biti odbačeno, dok ispravno objašnjenje može biti prihvaćeno od svakog ljudskog bića pošto ono otkriva suštinu vječnog Božanstva i značajno doprinosi oživljavanju vjere u Boga. Pojam Boga je ljudima postao već toliko nejasan da su teško u stanju vjerovati, i kad im se Božanstvo još pokušava predstaviti kao tri osobe, shvaćanje im se još više muti i vjera im biva uzdrmana, i to s pravom, jer da bi se moglo vjerovati u tro-osobnog Boga, razum mora biti u potpunosti isključen. Ali Bog je ljudskim bićima dao intelekt u svrhu procjenjivanja onog u što treba vjerovati. A sa Božanskom asistencijom, tj. kroz Božji Duh, intelekt zasigurno može spoznati Božanstvo ako je istinski podučen. U tom slučaju čak ni naj-oštroumniji intelekt neće odbiti suglasnost.

Ali ova Istina otkriva Božje Biće tako što u Sebi sjedinjuje Ljubav, mudrost i snagu, i da je jedno nezamislivo bez drugog... da je Ljubav temeljni koncept odakle proizlazi mudrost a oboje sebe izražavaju kroz snagu volje. Ljubav je kreativni princip iz kojeg sve proizlazi; ona je snaga što rađa. Međutim, ona ne stvara besciljno i samovoljno već djeluje zajedno sa mudročću. Što god Božja mudrost zna da je dobro i pravедno to je ostvareno pomoću Njegove volje ako Ga Ljubav potstiče na to... To je koncept najvišeg savršenog Bića... Jer Ljubav, mudrost i svemoćnost su dokaz savršenog

Entiteta, Kojeg se dalje ne može premašiti. Ljubav, mudrost i svemoćnost su dokaz Božanstvenosti, oni osiguravaju ljudskom biću koncept supstance vječnog Božanstva, ali oni nisu tri različite Božanske osobe ujedinjene unutar jednog Bića.

Obmanjujuća doktrina o Božjem Trojstvu je znatno doprinjela gubitku vjere u ljudi,...

Vjera Crkve u svezi Boga je poput duše u tijelu, a pojedinosti doktrine su poput njegovih organa. Štoviše, vjera u Boga je poput kraljice, a doktrinalne istine su poput dužnosnika na njezinom dvoru; a kako ovi zavise o kraljičinom autoritetu, tako doktrinalne istine zavise o očitovanju vjere. Iz prirode ove vjere se može vidjeti kako je Riječ shvaćena u Crkvi, jer vjera savija i k sebi privlači štogod može, kao sa konopcima. **Ako je vjera lažna, ona sa svakom istinom Riječi počinjava preljub; pogrešno ju tumači, i krivotvori, čineći tako čovjeka mahnitim po pitanju duhovnih stvari.** Ako je, međutim, vjera istinita, onda je cijela Riječ u skladu sa njome, a Bog Riječi, Koji je Gospod Bog Spasitelj, izliva svjetlo te u nju udahnuje Svoj Božanski pristanak, čineći tako čovjeka mudrim. Vjera današnjih dana, koja je u svojem unutarnjem obliku vjera u tri boga ali je u izvanjskom obliku vjera u jednog Boga, je utrnila svjetlo u Riječi, i udaljila Gospoda iz Crkve, i na taj način preokrenula njezino jutro u noć, što će se također vidjeti u Nadopuni. Ovo je bilo učinjeno od strane krivovjernika prije Sabora u Nikeji, i onda od strane krivovjernika tog Sabora i onih koji su slijedili.

(E.Swedenborg `Istinska Kršćanska Religija – 177:3, 4)

... pošto je takvo objašnjenje moralo rezultirati instinktivnim odbijanjem čime milost molitve nije bila korištena, koja bi ljudskom biću koje istinski traži mogla osigurati razjašnjenje. Objekt njihove molitve je bio dvojbjen/sumnjiv, ljudi su smatrali kako je čudno zazivati tri osobe za koje moraju vjerovati da su kao jedan Bog. Bila je prouzročena ogromna zbrka, (š)to je bio jedan očigledan utjecaj Sotone (!!!), koji zauvijek pokušava potkopati Istinu, zamračiti Božju suštinu i samog Boga udaljiti od njih.

Činjenica da je ovo obmanjujuće učenje bilo prihvaćeno na prvom mjestu svjedoči o zamračenom duhovnom stanju onih koji, poradi njihova potpunog nedostatka prosvjetljenosti, nisu posjedovali nikakva sredstva razlikovanja i stoga su bili izvrsno oruđe u Sotoninim rukama da razdijeli ovo učenje i time ugrozi vjeru na način kako je to rijetko koje krivo učenje postignulo. Sa ciljem da bi se vjerovalo u Boga kao najuzvišene savršeno Biće, to Biće Sebe također mora predstaviti ljudima na taj način da oni prepoznaju Njegovo savršenstvo, također intelekt ljudskog bića koje traži Istinu mora razumjeti takve koncepte, u protivnom se on ne bi mogao smatrati odgovornim.

Bog nije zadovoljan sa slijepom vjerom, On zahtjeva da se o svakom učenju razmišlja i da se o njemu ima mišljenje (and responded to = da čovjek reagira svojim vlastitim mišljenjem = da ima svoj odgovor na predložen mu koncept), pošto vjera može postati živa jedino kada je postala unutarnje uvjerenje. Kada je ova opcija (vlastitog razmišljanja i odlučivanja) isključena od početka, kada se ljudima predstavlja krivo

učenje koje moraju bezuvjetno prihvatiti jedino se slijepa vjera može zahtjevati i postići koja pred Bogom ne vrijedi ništa. Naprotiv, ona je za dušu daleko više uništavajuća, posebice kada Božja slika postane iskrivljena i prema tome se Ljubav prema Njemu ne može pojaviti, što je apsolutno neophodno da bi se postiglo blaženstvo. AMEN

Bertha Dudde, br. 7117, 11 Svibnja 1958

PROBLEM TROJSTVA

Problem Trojstva je jedan od mnogih problema čije je rješavanje bilo otežano zbog potpuno obmanjujućeg tumačenja. **Objašnjenje koje je jednostavno i shvatljivo za sve ljude nije prihvaćeno pošto je ljudsko razmišljanje postalo smučeno konceptima koji su neshvatljivi ljudskom razumu ali koji su, baš iz tog razloga, zadržani kao neosporni i ljudima je čak zabranjeno razmišljati o njima.**

Međutim, svako ljudsko biće koje shvaća 'Božju ljudsku manifestaciju' u Isusu (Knjižica br. 34), koje ne teži u-osob-iti Božje Biće, će ovaj problem lako razumjeti i objasniti... koje sve-prožimajući Duh spoznaje kao 'Boga' (ili 'koje uviđa kako je 'Bog' sveprožimajući Duh') i koje razumije da je nezamislivo Božansko Biće Sebe manifestiralo u Isusu sa ciljem da postane 'vidljivi' Bog za Svoja stvorena bića.

Zato koncept: Otac... Sin... i Duh te ljude više neće (u/do-)voditi u krivo razmišljanje, pošto oni spoznaju samo jedno Biće koje u Sebi sjedinjuje Ljubav, mudrost i snagu ... Ljubav je sve stvorila i prema tome je Stvoritelj, 'Otac'... i iz Njega je proizišao 'Sin', u Kojem je Otac manifestirao Sebe. Ali Sin je također 'Mudrost', jer jedino Ljubav je vatra koja isijava 'svjetlo'...

Što i tko je 'Otac'? Što i tko je 'Sin'?!

Kažem Ja: 'Kad ovo što pred vama svijetli kao podnevno sunce ne možete pojmiti, kako ćete pojmiti (uz)više(nije)? Ako ne shvaćate zemaljsko, kako ćete shvatiti nebesko? – Što i tko je Otac? Gledajte i razumite: Vječna Ljubav u Bogu je Otac! – Što i tko je Sin? Ono što proizlazi iz vatre Ljubavi, a to je svjetlo koje je Mudrost u Bogu! A kako su Ljubav i Mudrost jedno, tako su i Otac i Sin jedno! Zar svjetlo ne proizlazi iz plamena koji je vatra? A pošto proizlazi iz plamena, da li ga to u nečemu čini drugačijim od sjajnog plamena?'

Od Gospoda Isusa Krista, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, a putem Unutarnje Riječi, primio Njegov sluga, prorok Jakob Lorber, i zapisao u 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 2/32:7'

... Stoga Ljubav i mudrost ne mogu biti o/raz-dvojeni, baš kao što su Otac i Sin jedno.

I opet, Ljubav je također snaga koja, međutim, sebe uvijek izražava jedino u najvišoj mudrosti. 'Duh' iz Boga je Njegovo neprestano zračenje Ljubavi, koje pomaže svemu još nesavršenome da postigne konačno savršenstvo. **Otud se samo jedno Biće može smatrati Bogom Ocem, Sinom i Duhom, Biće Čija se suština sastoji od Ljubavi, mudrosti i snage... Činjenica da je ovo Biće Sebe manifestiralo u čovjeku Isusu ne potvrđuje promjenu Božanstva u dvostruko Biće Koje se može zazivati odvojeno ... i onda dodajući ovom dvostrukom Biću još jednog kao 'Duh(a)', Kojeg se opet zaziva od strane onih koji sami ne mogu riješiti ovaj problem već jednostavno prihvaćaju propovijedi neprosvjetljenih mislioca (Matej 15:14; Luka 6:39).**

Ovo je dokazano činjenicom da mnogi ljudi NISU U STANJU zazivati Oca u Isusu Kristu i oni obično NISU U STANJU shvatiti da im je Bog Osobno dostupan JEDINO u Isusu Kristu; da trostruka, različita molitva uvijek jedino doseže jedno uho,...

Kakav je slučaj sa molitvom i obožavanjem koji nisu usmjereni ka ujedinjenom Trojstvu u Isusu Kristu već ka podijeljenom Trojstvu

Kao daljnju potvrdu ovog što je bilo rečeno navest ću sljedeće okolnosti, Istinu kojih mogu posvjedočiti pošto sam ih osobno promatrao. Danas je od strane Gospoda formirano novo anđeosko nebo (= Nebeski Jeruzalem = Otkrovenje 21) od onih koji vjeruju u Gospoda Boga Spasitelja, **i koji pristupaju direktno Njemu, dok su svi drugi odbijeni.** Prema tome, ako itko ubuduće, dolazeći iz Kršćanske zemlje u duhovni svijet, gdje svaki čovjek dolazi nakon smrti, ne vjeruje u Gospoda i pristupa Njemu jedino, i ne može primiti doktrinu pošto je živio opakim životom, ili je svoje vjerovanje potvrdio u neistinama, on je otjeran na sam pristup nebu. On se zatim okreće od neba prema Nižoj Zemlji, do koje se probija, i tamo se sjedinjuje sa onima na koje u Apokalipsi naznačavaju 'zmaj' i 'lažni prorok'. Štoviše, ni jedan čovjek u Kršćanskoj zemlji koji ne vjeruje u Gospoda, nije u današnje vrijeme saslušan: njegove molitve se uzdižu ka nebu poput smrdljivih mirisa ili kao dah iz bolesnih pluća. Iako on može zamišljati kako je njegova molitva poput pročišćavajućeg isparenja tamjana, ipak ona se u anđeoskom nebu pojavljuje kao dim iz vatre koja je otpuhnuta dolje u njegove oči gonjena olujnim vjetrom, ili poput dima iz kadionika skrivenog pod ogrtačem svećenika. Ovo je od sada slučaj sa svim obožavanjem koje je usmjereno ka podijeljenom, a ne ujedinjenom Trojstvu.

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 108'

... da vječno Božansko Biće ne može biti podijeljeno, da je Ono Osobno u Isusu Kristu prišlo ljudskim bićima, koji nisu bili u stanju zamisliti vječni, sve-obuhvatni i prožimajući Duh... Koncept: Otac, Sin i Duh i dalje potstiče vas ljude, čiji duh još nije prosvjetljen, da vaše misli i molitve usmjeravate u različitim pravcima...

Vi zazivate Boga Oca, vi zazivate Isusa, i vi također zazivate Duha, tako da bi vam mogao doći... Ali vi ćete se ispravno moliti jedino kada ova tri postanu za vas jedan

koncept, kada vi jedino zazivate jedno Biće Koje u Sebi ujedinjuje Ljubav... Oca, mudrost... Sina, i snagu... Duh, i jedino onda ćete također riješiti ispravno problem Božanskog Trojstva.

Iako je doktrina o 'tri-osobnom-Božanstvu' bila proširena tako što se dodalo da su to Troje jedno... to učenje je ipak OZBILJNO OBMANJIVANJE, koje rezultira u daljnjim obmanjujućim mišljenjima... Posebice poziv Bogu u Isusu Kristu utjelovljuje neograničenu snagu koja je, međutim, izgubljena za vas koji ste i dalje predmetom obmanjujućih ideja i koji se niste u stanju osloboditi od njih.

Vi i vaša svjesnost bi se zasigurno okoristili iskrenom refleksijom o ovom subjektu ali vi se od toga uzdržavate pošto ste postali robovi, iako vam je Bog dao potpunu slobodu... Ali vi trebate koristiti vašu duhovnu slobodu, i onda će vam Bog Osobno uistinu pomoći da razjasnite vaše misli, jer On Osobno je svjetlo (1 Ivanova 1:5) i On želi dati svjetlo svima onima koji žude za njim. AMEN

[Vidi također što je na ovu temu bilo rečeno u Knjižici br. 16, Objave br. 7816, 7828 i 8250!]

Kršćanska Crkva postoji gdje se obožava Gospod (Isus Krist) i gdje se Riječ čita sa prosvjetljenjem

Crkva postoji tamo gdje se obožava Gospod (Isus Krist) i gdje se Riječ čita sa prosvjetljenjem.

Pošto je jedno Božanstvo, to je isto Božanstvo; prema tome, ne jednako kao, već isto kao i Otac.

Tko ne može vidjeti kako se tu ponavljaju čista proturječja – kojih pak ima nekoliko?! Na taj način se mora vjerovati u stvari koje se nikad ne mogu vidjeti vjerom i shvatiti. Ali takve ljude do neke mjere treba opravdati pošto oni takve stvari izvlače iz značenja slova Riječi, i duhovno značenje još nije bilo poznato, niti su oni znali da postoji duhovno značenje. Zato je bilo otkriveno duhovno značenje kroz kojeg se sada može (do)znati zašto su imenovani Otac, Sin i Duh Sveti; a oni su imenovani tako pošto 'Otac' predstavlja Samo Božanstvo, 'Sin' Božansko Ljudsko a 'Sveti Duh' Božansko proizlažeće.

Nitko ne može biti spašen tko vjeruje u tri ali su spašeni oni koji vjeruju u jednog Boga.

Ako čovjek razmišlja o Božanstvu Gospoda u Njegovom Ljudskom, a ne o drugom Božanstvu kojeg nazivaju Otac, onda ideja misli, i otud vjera, ne padaju ulijevo od Gospoda, i stoga izvan Njega, već na Gospoda. Tu ideju prati percepcija da

nitko ne dolazi k Ocu osim putem Njega, što će reći putem Njegovog Božanskog Ljudskog. **Istražite sebe, vi koji razmišljate o tri osobe; zar oni kada je spomenut Otac ne razmišljaju o drugom Božanstvu nego o Gospodu Osobno, stoga izvan Njega?** (E.Swedenborg 'Atanasijevo Vjeronanje – 2-6')

Uvesti u Crkvu vjeru kako postoje tri Božanske Osobe...

Uvesti u Crkvu vjeru kako postoje tri Božanske Osobe, od kojih je svaka pojedinačno Bog i istog Bivstva, jedan od kojih je rođen od vječnosti a treći pak proizlazi od vječnosti, je u potpunosti uništiti ideju o jedinstvu Boga, i sa njom svu ideju o Božanstvu, i tako prognati svu duhovnost iz racionalnog uma. Posljedica toga je da čovjek više nije čovjek već samo prirodno stvorenje, koje se od zvijeri razlikuje samo u tome da ima moć govora. On je također protivan svemu duhovnome u Crkvi, jer prirodni čovjek to naziva budalaštinom. Ovo je jedini razlog pojavljivanja velikih krivovjerja u svezi Boga; tako da je razdvajanje Božanskog Trojstva na Osobe donijelo Crkvi [2] ne samo noć već također i duhovnu smrt. Da je istovjetnost tri Božanska Bivstva uvreda za razum mi je bilo jasno ukazano od strane anđela, koji su izjavili da oni ne mogu izgovoriti izraz 'tri jednaka božanstva'. Štoviše, ako bi im itko pristupio sa idejom da to izgovori, on bi bio prisiljen okrenuti se nazad; a ako bi to izgovorio, postao bi poput ljudske klade i bio bi bačen dolje. On bi onda otišao i pridružio bi se onima u paklu koji ne priznaju Boga. Istina je ovakva, usaditi u mladu djecu i mlade ljude ideju o tri Božanske Osobe, sa kojom je neizbježno povezana ideja o tri Boga, znači lišiti ih sveg duhovnog mlijeka, nakon toga sve duhovne hrane, i naposljetku sveg duhovnog razuma, sa posljedicom da je nad one koji sebe potvrde u takvoj ideji dovedena duhovna smrt. Oni koji u vjeri i u srcu obožavaju jednog Boga, Stvoritelja Svemira, i također Iskupitelja i Obnovitelja, su poput grada Sionskog u vrijeme Davidovo, i poput Jeruzalema u vrijeme Solomona nakon što je Hram bio izgrađen. Crkva, međutim, koja vjeruje u tri Osobe, i u svaku kao različitog Boga, je poput Siona i Jeruzalema nakon njihova uništenja od strane Vespasiana, i poput Hrama tamo uništenog vatrom. Nadalje, čovjek koji obožava jednog Boga, u kojem je Božansko Trojstvo, postaje sve više i više ispunjen životom i (time) anđeoski; ali onaj koji sebe potvrdi u vjeronanju u množinu Bogova od množine Osoba postaje sve više i više poput kipa sa pokretnim zglobovima, unutar kojeg je Sotona, i govori kroz njegovu umjetna usta.

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 23'

Uz čovjeka koji ne priznaje jednog Boga, već nekoliko, ne prijanja ni jedan Crkveni princip...

Onaj koji u vjeri priznaje, a u srcu obožava jednog Boga, je na zemlji u društvu sa svecima, a na nebu sa anđelima. Ove se naziva društvima, što u stvarnosti i jesu; pošto su u jednom Bogu, i jedan Bog je u njima. Oni su također sjedinjeni sa cijelim anđeoskim nebom, i, usudio bi se reći, sa svima koji se nalaze tamo; jer svi su oni poput djece i potomaka jednog oca, sličnog uma, karaktera i karakteristika, tako da se međusobno prepoznaju. Anđeosko nebo je organizirano u zajednice u skladu sa svim raznolikostima ljubavi prema dobru, koje su usmjerene prema jednoj univerzalnoj ljubavi, Božjoj Ljubavi. Svi oni koji u vjeri priznaju i u srcu obožavaju jednog Boga, Stvoritelja svemira, i istovremeno Iskupitelja i Regeneratora, su rođeni iz ove Ljubavi. [2] Sasvim je drugačije u slučaju onih koji pristupaju i obožavaju ne jednog već nekoliko Bogova, ili koji ispovijedaju jednog na usnama a ipak razmišljaju o tri; kao što čine oni u današnjoj Crkvi koja Boga dijeli na tri Osobe, i izjavljuje kako je svaka Osoba zasebno Bog, i svakoj Osobi pripisuju odvojene kvalitete ili svojstva koja druga ne posjeduje. Tako se događa da je ne samo jedinstvo Boga u stvari podijeljeno, već također i sama teologija, a slično tako i ljudski um u kojem bi trebala prebivati. Što iz ovog može rezultirati već zbrka i nejasnoće po pitanju crkvenih stvari? Da je takvo stanje Crkve danas će biti ukazano u dodatku ove knjige. Istina je međutim da dijeljenje Boga, ili Božanske Biti (*Essentia*), na tri Osobe, vodi do negiranja Boga. To je kao da čovjek uđe u hram kako bi obožavao Boga, i tamo ugleda iznad oltara jednog Boga oslikanog kao Pradavnog, drugog kao Velikog Svećenika a trećeg kao letećeg Aeolusa, sa ovim natpisom: 'Ovo troje su jedan Bog', ili kao kad bi vidio Jedinstvo i Trojstvo prikazane sa čovjekom koji ima tri glave, ili tri tijela pod jednom glavom, koji je monstroznog oblika. Ako bi bilo tko ušao na nebo sa takvom idejom on bi zasigurno bio naglavačke izbačen, čak ako bi rekao da glava ili glave predstavljaju Bit (*Essentia*), a tijelo ili tijela različita svojstva. (E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 15')

Ideja o Bogu koju Kršćani sa sobom donose u duhovni svijet

Oni koji su istinski pripadnici (**Kršćanske**) Crkve, tj., koje vodi Ljubav prema Gospodu i Ljubav prema bližnjemu, znaju o Trojstvu i priznaju ga; ali i pored toga oni sebe ponizuju pred Gospodom i obožavaju jedino Njega. Oni t(ak)o čine pošto znaju da nema drugog načina kako doći do samog Božanstva, Koje se naziva 'Otac', osim kroz Sina, i da sva Svetost koju posjeduje Sveti Duh proizlazi iz Njega. Kad su u ovoj ideji oni ne obožavaju nikog drugog osim Njega, kroz Koga i iz Koga su sve stvari, i prema tome obožavaju Jedno Biće. [5] Niti oni raspršuju svoje ideje između tri, kao što to

mnogi unutar Crkve žele učiniti, što je očigledno po mnogima u drugom životu, uključujući neke od učenih, koji su za vrijeme njihova života u tijelu pretpostavljali za sebe kako imaju veću sposobnost u shvaćanju vjerskih tajni od drugih ljudi. Kad su ti ljudi bili ispitani u drugom životu da bi se vidjelo kakvu ideju imaju u svezi Boga – da li o tri Nestvorena, tri Beskonačna, tri Vječna, tri Svemoguća, i tri Gospoda – bilo je poprilično očigledno da su oni imali ideju o tri ([jer u tom svijetu se odvija komunikacija ideja = svatko jasno vidi što je drugome u umu](#)), iako je dio Vjerovanja, koje je objavljeno jasnim riječima, da nisu tri Nestvorena, niti tri Beskonačna, niti tri Vječna, niti tri Svemoguća, niti tri Gospoda, već Jedan – što je također Istina. **Rezultat toga je bio da su oni priznali kako su sa svojim usnama uistinu govorili kako je Bog jedan, ali usprkos tome su oni mislili – a neki su i vjerovali – da su tri, koja su u ideji mogli razdvojiti, ali ne i sjediniti zajedno.** Razlog je da za sve tajne, čak i najdublje, postoji određena ideja, jer bez postojanja ideje ništa se ne može zamisliti niti zaista išta zadržati u pamćenju. [6] Otud je u drugom životu jasno kao dan kakvu je misao, i prema tome ideju, svaka osoba formirala za sebe u svezi Jednog Boga. Zaista, kada Židovi u drugom životu čuju da je Gospod Jehova i da postoji samo jedan Bog, oni nemaju ništa za reći; ali kada percipiraju da su Kršćanske ideje podijeljene na tri, oni kažu da oni osobno obožavaju jednog Boga dok Kršćani obožavaju tri. Utoliko više što nitko nije u stanju sjediniti tri koja su tako razdvojena u ideji osim onih koji imaju vjeru koja dolazi zajedno sa Ljubavlju prema bližnjem – jer Gospod njihove umove prilagođava Sebi. (E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 2329:4-6')

*

Što se tiče pripadnika Kršćanske Crkve današnjih dana koji uđu u drugi život, skoro svi imaju ideju o Gospodu kako je On poput drugog čovjeka, i da je ne samo odvojen od Božanskog (iako Mu oni zaista pripisuju Božanstvenost), već da je također odvojen i od Jehove, štoviše, imaju ideju o Njemu kako je odvojen čak i od svetosti koja proizlazi iz Njega. **Oni govore, istina je, o jednom Bogu, ali ipak misle o tri; i u praksi u stvari dijele Božanstvo između tri, pošto Ga oni razlučuju na osobe, nazivajući svakog zasebno Bog i pripisujući svakome različita svojstva. Posljedično tome se za Kršćane u drugom svijetu kaže da obožavaju tri Boga, pošto oni misle o tri, bez obzira koliko oni puno govorili o jednom.** Ali oni koji su bili pogani i koji su preobraćeni na Kršćanstvo, u drugom životu obožavaju jedino Gospoda; i to zato što su vjerovali da se nitko drugi nego najviši Bog manifestirao na Zemlji kao čovjek, i da je najviši Bog Božanski Čovjek; i da kojim slučajem nisu imali tu ideju o najvišem Bogu oni ne bi mogli imati nikakvu ideju, i stoga ne bi mogli misliti o Bogu, posljedično tome Ga ne bi mogli poznavati, a još manje ljubiti. (E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 5256')

Gospod je sazvaio Svojih 12 Apostola... I odaslao ih...

Vrijedno je spomena kako je prije nekoliko mjeseci (Swedenborg je ovo pisao 1771 godine) Gospod sazvaio Svojih dvanaest učenika, sada anđela, i odaslao ih po cijelom duhovnom svijetu, zapovijedajući im da tamo IZNOVA propovijedaju Evanđelje, pošto je Crkva koju je ustanovio njihovim naporima danas skoro dosegla svoj kraj tako da je od nje jedva nešto preostalo. Ovo se moralo dogoditi pošto je Božansko Trojstvo bilo razdvojeno na tri Osobe, od kojih je svaka zasebno Bog i Gospod. Kao posljedica toga, određena vrsta ludila je prožela cijelu teologiju, i također Kršćansku Crkvu, koja je tako nazvana po imenu Gospodnjem. Ovdje je upotrijebljen izraz 'ludilo' jer je to (razdvajanje) toliko zbunilo umove ljudi da oni ne znaju da li postoji jedan Bog ili tri; jedan je na njihovim usnama, ali tri su u njihovim umovima, tako da se ono što je u njihovim umovima i na usnama, ili u njihovom razmišljanju i njihovom govoru, razlikuje. Posljedica ove zbrke je negiranje Božjeg postojanja. To je uzrok materijalizma koji prevladava u današnje vrijeme. Jer dok usne govore o jednom Bogu, a um misli o tri, zar jedna ideja ne uništava [3] drugu? Posljedično tome, ako čovjek uopće i razmišlja o Bogu, on o Njemu razmišlja samo kao o pojmu bez ikakvog određenog značenja.'

(E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 4')

Emanuel Swedenborg – O SEBI....

'Rodio sam se u Stockholmu 29 Siječnja 1689. Moj otac se zvao Jasper Swedberg, i bio je Biskup Zapadnog Gothlanda, čovjek slavan u svoje vrijeme. On je također bio izabran i registriran kao član Engleske Zajednice za Promociju Evanđelja; jer je od strane kralja Charlesa XII bio određen za biskupa nad Švedskim crkvama u Pensilvaniji, a također i nad crkvom u Londonu.

U 1710 godini sam otišao u inozemstvo. Najprije u Englesku, a nakon toga i u Nizozemsku, Francusku i Njemačku, kući sam se vratio 1714 godine. U 1716 godini, a također i poslije, sam imao mnoge razgovore sa Charlesom XII, kraljem Švedske, koji me je uvelike privilegirao; iste te godine me odredio u službu Prisjednika na Rudarskom Fakultetu, što je služba koju sam vršio sve do 1747 godine, kada sam podnio ostavku, zadržavajući, međutim, pola službene plaće do kraja svog života. **Svoju ostavku sam podnio iz jednog jedinog razloga, a to je, da bi se sa što više slobodnog vremena mogao posvetiti novoj službi koju mi je odredio Gospod.** Tada mi je bio ponuđen viši položaj časti, no to sam apsolutno odbio, da moj um ne bi bio nadahnut ponosom.

U 1719 godini sam od kraljice Ulrice Eleanore bio proglašen plemićem i imenovan Swedenborg, i od tog trenutka pa na dalje sam, na sastancima Dijete (= zakonodavno tijelo = Riksdag) koji su se održavali svake tri godine, imao svoju stolicu među velikašima u rangu vitezova. Ja sam pozvani Pomoćnik i Član Kraljevske Akademije Znanosti u Stockholmu. Nikad nisam tražio pristup bilo kojoj naučnoj zajednici na nekom drugom mjestu, pošto sam ja u nebeskoj zajednici, gdje su takve stvari koje se odnose prema nebu i duši jedini predmet razgovora; dok su u društvima učenih svijet i forma tijela jedine teme razgovora.

U godini 1734 sam objavio, u Leipzigu, 'Mineralno Carstvo', u tri folio toma. U godini 1738 sam (ot)putovao u Italiju ostavši godinu dana u Veneciji i Rimu. Što se tiče mojih obiteljskih veza, imao sam četiri sestre. Jedna od njih je bila oženjena za Erica Benzeliusa, koji je naknadno postao nadbiskup u Upsali. Na taj način sam došao u srodstvo sa dva sljedeća nadbiskupa, koja su oba pripadala porodici Benzelius, i bili su Erikova mlađa braća. Moja druga sestra se udala za Larsa Benzelstierna, koji je postao pokrajinski guverner; ali ti ljudi su mrtvi. Međutim, dva biskupa koja su u rodbinskoj vezi sa mnom, su i dalje živa; jedan od njih, čije je ime Filenius, i koji je biskup Istočnog Gothlanda, služi sada kao predsjednik Kuće Svećenstva u Stockholmskoj Dijeti, umjesto nadbiskupa, koji je bolestan; on je oženio kćer moje sestre; drugi, koji se zove Benzelstierna, je biskup Westmanlanda i Dalecarlie; on je sin moje druge sestre. A da ne spominjem druge moje rođake koji okupiraju časna mjesta. Štoviše, svi biskupi u mojoj rodnoj zemlji, njih deset, a također i senatori, njih šesnaest, kao i ostatak onih na uzvišenim pozicijama, gaje prema meni simpatije i iz

ljubavi štiju, i ja sam sa njima u bliskim odnosima, kao prijatelj sa prijateljima, i to zato što oni znaju da sam ja u društvu sa anđelima. Kralj osobno i kraljica, te tri princa njihova sina, mi ukazuju veliko poštovanje; Ja sam jednom također bio pozvan od strane kralja i kraljice da večeram sa njima za njihovim vlastitim stolom, što je čast koja se obično ukazuje samo onima na najuzvišenijim položajima; naknadno mi je i princ nasljednik ukazao istu čast. Svi oni žude da se vratim kući; Iz tog razloga, ja sam daleko od toga da strahujem, u svojoj vlastitoj zemlji, od tog progonstva, kojeg se vi plašite, i protiv kojeg u vašem pismu želite na tako prijateljski način poduzeti mjere; a ako me progone negdje drugdje, to mi ne može nauditi.

Ali sve što sam do sada ispričao, Ja smatram poredbeno jako malo važnim; ono što je važnije od toga ([engleski tekst koristi frazu 'što se poput tornja uzdiže iznad toga'](#)) je činjenica da sam **od strane Gospoda Osobno, Koji se na naj-milostiviji način pojavio ispred mene, svog slugu, u godini 1743 bio pozvan u svetu službu; tada mi je On otvorio pogled na duhovni svijet, i omogućio mi da govorim sa duhovima i anđelima, što je stanje u kojem se nalazim sve do dana današnjeg. Od tog vremena sam počeo štampati i objavljivati različite tajne (arcana) koje sam vidio i koje su mi bile objavljene, kao što su tajne u svezi neba i pakla, čovjekova stanja nakon smrti, istinskog obožavanja Boga, duhovnog značenja Riječi, pored mnogih drugih stvari od izuzetne važnosti koje vode do spasenja i mudrosti.**

Jedini razlog mojih povremenih putovanja u inozemstvo je bila želja da sebe učinim korisnim, i da objelodanim tajne koje su mi bile povjerene. Ostalog što se tiče, ja imam onoliko svjetovnog bogatstva koliko mi je potrebno, i niti tražim niti želim više.'

Pisma – 14 (Hartleyu, 5 Kolovoza 1769)

Jakob Lorber – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se rodio u selu Kanjiža između Maribora i Šentilja, 22 Lipnja 1800 godine na lijevoj obali rijeke Drave među vinogradima, gdje je njegov otac, Miša Lorber, radio na svojoj maloj farmi.

Zasigurno nije bila slučajnost to što je Jakob Lorber odrastao u siromašnom seoskom okruženju, premda u domu koji je bio otvoren za umjetnost i religiju. On od svog oca nije samo naslijedio mnogostrane muzičke talente već je od njega primio i početne instrukcije na violini, klaviru i orguljama.

Kada je došlo vrijeme da Lorber upiše gimnaziju u Mariboru na Dravi, on je potrebnu količinu novaca za upis već zaradio kao svirač orgulja u jednoj od lokalnih crkava. On je diplomu nastavnika u višoj školi primio 1829 godine u Grazu, glavnom gradu Štajerske, Austria. U to vrijeme nije mogao pronaći odgovarajuće zaposlenje što ga je prisililo da nastavi sa svojim muzičkim naučavanjem, koje se sastojalo od komponiranja, učenja violine, pružanja satova pjevanja te povremenog nastupa na koncertima.

Prateći svoju sklonost Jakob Lorber se u tim godinama, Na svom putu prema ‚unutrašnjostima‘ duboko zadubio u duhovno. Proučavao je djela Justinusa Kernerera, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea, Johanna Tennhardta. No Biblija je, ipak, bila njegov stalni pratioc te je do samog kraja njegova života ostala izvor njegovog nadahnuća.

Usprkos njegovim mnogostrukim talentima i sposobnostima, Lorber je, sve do onog trenutka dok mu nije bilo ponuđeno mjesto dirigenta Opere u Trstu, jedva ‚preživjavao‘. I dok se spremao prihvatiti tu poziciju kojom bi služio ovom svijetu, on dobi nalog da će biti ‚Božji Pisar‘. U rano jutro 15. Ožujka 1840 godine, završivši upravo jutarnju molitvu, on začu jasan glas u predjelu srca koji mu je naredio:

‘Ustani, uzmi svoje pero i piši!!’

On je odmah obustavio sve pripreme za put, te se poslušno sjeo za stol i zapisao na papir što mu je tajnoviti Glas diktirao. Bio je to uvod za njegovo prvo djelo, **‘Božje Domaćinstvo’**:

‘Ovako govori Gospod svakome, i to je istinito, vjerodostojno i izvjesno: Tko hoće razgovarati sa Mnom, neka Mi priđe, i Ja ću položiti odgovor u njegovo srce. Ali, samo će oni čisti, čije je srce puno poniznosti, čuti zvuk Mog glasa. I sa onim kome sam draži nego li cio svijet, i tko Me ljubi kao

nježna zaručnica svoga zaručnika, ću ići ruku pod ruku. Takvo ljudsko biće će Me uvijek vidjeti kao što brat gleda na brata i kao što Sam ga Ja vidio još od vječnosti prije nego što je postojao.'

Od tog trenutka, trenutka u kojem je od Gospoda primio svoj prvi diktat, Neočekivano i Nečuveno je silno ušlo u život Jakoba Lorbera. Lorber će bez oklijevanja odbiti ponuđeno zaposlenje i sljedeće dvadeset i četiri godine, sve do svoje smrti u 1864 godini, će svakodnevno pisati bez prekida, ne konzultirajući ni jednu knjigu i ne poznavajući mnogovrsna znanja koja su tekla kroz njegovo pero kroz Unutrašnju Riječ. Sve što je ispunjavalo njegov život je bila jedino poslušnost tom Unutarnjem Glasu.

Čovjek bi morao govoriti u superlativima da bi izrazio tko je uistinu bio Jakob Lorber. Ako bi ga smatrali za književnika, onda bi on prevazišao sve autore, pjesnike, i mislioce svih vremena. Gdje se može pronaći takvo sveobuhvatno znanje: tumačenja takve dubine, preciznije znanje o zemljopisnim, povijesnim, biološkim i prirodnim naukama, stvarnosti ili činjenicama koje datiraju još od početka svemira, nego u njegovim djelima? Ta djela se sastoje od 25 tomova od kojih svaki ima 500 stranica, ne uključujući i ostale manje zapise. A ako ga smatramo za genija, onda on prevazilazi sve poznate posvećenike. Riječ kojom bi ga opisali još nije pronađena, a ako je on sebe nazivao 'Božjim Pisarom', to je uistinu bilo u skladu sa njegovim poniznim zaposlenjem.

Jakob Lorber je umro 24 Kolovoza 1864. Predvidio je svoju smrt. Njegova je misija bila ostvarena. Na groblju Sv. Leonharda u Grazu, na njegovoj nadgrobnoj ploči, stoje zapisane Pavlove riječi:

'I ako živimo i ako umiremo, Gospodu pripadamo.'

Rimljanima 14:8

Bertha Dudde – AUTOBIOGRAFIJA

Objave 'Unutarnje Riječi' dobijam i zapisujem od dana 15. Lipnja 1937 godine. Da bi ispunila želje mnogih svojih prijatelja Ja ću vam dati opis svoga zemaljskog života, kratko objašnjenje o onome što sam na duhovan način primila, kao i moje vlastite osjećaje u svezi svega toga.

Rođena sam 1. Travnja 1891 godine u Liegnitzu u Šleziji, današnja Poljska, kao druga kćer jednog umjetničkog slikara. Djetinstvo sam u svom roditeljskom domu uz svojih šestoro sestara proživjela harmonično. Egzistencijalne nevolje sam upoznala vrlo rano. Mojim roditeljima je trebao novac tako da sam svoju sklonost ka šivenju iskoristila ne bi li bila od koristi svojoj obitelji. No i pored toga su roditelji imali novčanih problema, a time i brige, tako da sam se sve do nedavno trudila pomoći svojoj obitelji.

Moji roditelji su bili različitih vjeroispovijesti. Otac je bio Protestant, a majka Katolkinja. Mi djeca smo bili odgajani u Katoličkoj vjeri, ali na nas nitko nije vršio pritisak ili nas pak prisiljavao da slijedimo crkvene običaje, tako da je kasnije svaki od nas mogao sam za sebe i u potpunosti odlučivati o svojoj vjerskoj pripadnosti.

Ja osobno (je)sam bila religiozna, ali doktrinu katoličkog sistema nisam mogla prihvatiti, iako sam poštivala crkvu. Jednostavno nisam mogla na van zastupati nešto što moja unutrašnja savjest nije prihvaćala sa potpunim uvjerenjem. Tako sam prestala odlaziti u crkvu, od propovijedi sam čula samo malo, i nisam imala nikakvo poznavanje Biblije. Nisam čitala nikakvu religijsku ili pak naučnu literaturu i nisam se priključila nekoj drugoj grupi ili religijskoj sekti.

Tko poznaje katolički oblik vjere, zna u kakve sve nevolje/muke zapadne čovjek sa svojom savjesti ako je se želi osloboditi. Ja također toga nisam bila pošteđena. Ali u meni je ostalo pitanje: što i gdje je ono što je ispravno (ili 'što je Istina, i gdje je čovjek može pronaći?')?

Često bi dok sam molila Gospodnju Molitvu preklinjala **Gospoda** da mi dozvoli pronaći Njegovo Kraljevstvo. Ova molitva se ispunila 15. Lipnja 1937 godine. **Molila sam se tiho i osluškivala svoju unutrašnjost – bila sam skroz mirna – u takvom stanju sam se često nalazila, jer me prilikom toga uvijek obuzimao čudesan mir, i**

misli koje su mi pritom dolazile – u predjelu srca, ne u glavi – su mi pružale utjehu i davale snagu.

(Tada) još nisam znala da su mi te misli bile 'dane', sve dok u jednom neobičnom snu nisam doživjela nešto, što se kasnije ispostavilo kao Istina, što me ponukalo zapisivati te 'misli'.

Tako mi je jednog određenog dana, dok sam osluškivala svoju unutrašnjost, jasno i glasno došao niz reči, koje sam zapisala. To je bila prva poruka koju sam zapisala i ona je započinjala ovako: '**U početku bijaše Riječ! Te Deum (= početna riječ himne 'Te Deum laudamus', tj. 'Tebe Bože slavimo')** Stvoritelju Neba i Zemlje!'

A onda su se pojavile sumnje: 'Da li si to sama od sebe napisala?' – Ukratko, hrvala sam se, molila se i vodila mnoge unutarnje borbe, ali uvijek su riječi iznova nadolazile poput rijeke, poput velikog toka mudrosti pred kojim sam drhtala. – A onda me Sam Bog oslobodio sumnji, On mi je odgovorio i prepoznala sam Njega u Njegovoj Riječi kao našeg Oca. Moja vjera je rasla, sumnje su postajale sve manje a ja sam primala i zapisivala svakodnevno.

Sadržaj zapisanog je prevazilazio moje znanje. Izrazi, koje nisam nikad čula, ili pak o njima čitala, čudni pojmovi na stranom jeziku, naučni pojmovi kao i upute su mi nezaustavljivo priticale. A povrh svega ljubavne izjave Oca Nebeskog kakve još nikad nisam čula a koje, na kraju krajeva, daju utočište i objašnjavaju sva pitanja o našim životima i smislu našeg postojanja.

Te 'Riječi' mi dolaze na slijedeći način: nakon unutarnje molitve i kratke koncentracije, osluškujem prema unutra. Tamo se tada javljaju jasno izražene misli, a riječi, jedna po jedna, jasno teku – uvijek tri ili četiri odjednom, slično radio priopćenju ili meteorološkom izvještaju, i to polako tako da sa lakoćom mogu pratiti i zapisivati jedan dio rečenice za drugim.

Riječi zapisujem stenografski, kao po diktatu, bez da mislim ili konstruktivno sudjelujem u tome. Pritom nisam ni u kakvom stanju transa; osim toga, ja ne oblikujem rečenice, nego mi riječi na izvjestan način priskaču, bez da prilikom pisanja obuhvaćam značenje zapisanog.

Danima poslije toga, ili čak tjednima, taj stenogram prenosim u čisti zapis, bez da ga prije toga pročitam, riječ po riječ, bez mijenjanja ili 'poboljšavanja' jednog jedinog sloga, a ni u kojem slučaju ne obrađujući smisao rečenog niti ga stilizirajući. Trajanje jednog takvog diktata iznosi oko pola sata. Izričito bih naglasila da taj proces ne nastaje kao proizvod bilo kakvog pritiska, niti se događa u ekstatičnom stanju. Sve se to događa trezveno i jednostavno, bez ikakvog uzbuđenja ili utjecaja moje vlastite volje. U bilo koje doba mogu prekinuti objavu, te je nakon deset sati ili dana usred prekinute rečenice jednostavno nastaviti. Bez da sam ranije mi dano pročitala, objava mi ponovno biva tečno diktirana u pero.

Volja mi je dakle oslobođena od bilo kakve prisile – ono šta ja želim je služiti Bogu i činiti ono što Njegova Sveta Volja zahtjeva od mene.

Mogu u svoj Istini izjaviti da sam do ove Istine bila 'vođena', i da su mi koncepti u potpunosti bili i morali biti strani. Tek godinama poslije sam pronašla potvrdu onog što sam primila, kada sam upoznala zapise štajerskog mistika Jakoba Lorbera. Nemoguće je pojmiti moju radost prilikom čitanja velikih Lorberovih djela, 'Velikog Ivanovog Evanđelja' i 'Isusovog djetinstva'. Tek tada sam (do)znala da je i drugim ljudima bila dana Riječ **Gospodnja**, da je **Bog, Gospod**, u svim vremenima pričao Svojoj djeci i da će i ubuduće nastaviti pričati, jer beskrajna **Očeva** Ljubav i milost ni ne može drugačije.

U Lorberovim zapisima sam otkrila isto ono što je i meni bilo dano. Često nisam razumjela riječ koja bi mi došla, međutim Nebeski Otac mi je u Svojoj Ljubavi davao i objašnjenja. Bilo je i čudesnih događaja, koje je pojedinačno sada nemoguće navesti, ali koji svjedoče o nezamislivoj poniznosti i očinskoj blagosti.

U nedostatku sveukupnog obrazovanja uvijek sam se smatrala ne-ispisanom stranicom. Nedostatak novca i vremena su me spriječavali da čitam dobre knjige kao i da posjećujem predavanja. Znala sam samo za naporan rad od ranog jutra do kasno uveče. I pored toga sam svakodnevno primala slasne obroke duhovnog dobra, bez da sam uopće znala za koga sam to primala.

Baš moje nepoznavanje Biblije i katoličke doktrine mi je omogućilo da prihvatim Riječ odozgo bez ikakva otpora. Moje iskustvo me uči kako je ozbiljan Katolik ili

Protestant čije je znanje ukorijenjeno u dogmatskim teorijama previše vezan za njihovu dogmu da bi prihvatio i prigrlio Božanske objave bez otpora.

Međutim, ipak postoje naučnici na više fakulteta, koji sa pojačanim zanimanjem najozbiljnije diskutiraju ova Božanska učenja. Ne samo da ih interesiraju neoboriva objašnjenja nastanka materije kao i njenog mogućeg razlaganja, već i nastanak pogrešnih učenja i raznih religijskih sistema i vjeroispovijesti. U porukama koje sam primila je pokazano u čemu se sastoje te zablude, i od svih se zahtjeva skretanje pažnje na svako od tih pogrešnih učenja, kad god se za to pruži prilika.

Ali, svakome je ostavljeno na slobodu da prihvati ili pak ne prihvati u svoje srce Riječ Gospodnju. Ali onome koji je razumio duh tih Očevih Riječi, a ne djeluje u skladu s njima, taj samo povećava razmak između sebe i našeg Oca Nebeskog. Kada ne slijedi riječi opomene Ljubavi on se time neizbježno postavlja pod Zakon. A u istoj toj mjeri, u kojoj ne bude poštovao Božje zapovijedi Ljubavi, će izgubiti i Božju Milost.

Božjom milošću se ljudima iznova daje Evanđelje, i prilično ozbiljno im je skrenuta pažnja na svrhu ljudskog postojanja. Jer milostiva **Ljubav Božja** želi spasiti sve one koji se još mogu spasiti prije nego što dođe preokret – a on sigurno dolazi! Vrijeme koje su svi vidovnjaci i proroci svih vremena najavljivali – **Posljednje vrijeme** (‘die Endzeit’) – je započelo!

Prema mojim zapisima, **Gospod** ne pravi razliku među Svojom djecom – **‘Pridite Mi svi’** (Matej 11:28) – glasi Njegov zov. Blago onome koji čuje Njegove riječi i koji **Ga** slijedi. **Bog** ljubi Svoju djecu, **On** ih sve želi usrećiti – pa čak i ako ona ne žele znati išta o **Njemu**.

Zapisano: 22. 11. 1953.

Potpisano: Bertha Dudde

Ovu knjižicu je po slijedećem nalogu našeg Gospoda i Oca Isusa Krista:

'Moja je volja da širite Istinu, a u to spada i raskrinkavanje krivih učenja, koja su se potkrala (ili 'i da raz-otkrivate krive doktrine koje su se potkrale') u Moju Riječ, što ne može biti učinjeno nikako drukčije nego suprotstavljanjem (ili 'jedino ako se te lažne doktrine usporede') sa čistom Istinom... Jer samo Istina vodi ka Meni, i samo kroz Istinu možete doći do blaženosti. I zato ću Ja uvijek (iznova) 'dostavljati' Istinu Mojim zastupnicima na Zemlji dajući im istovremeno nalog da ju raznose po svijetu, jer ljudi moraju stajati u Istini, žele li postati blaženi (Ivan 7:38).'

Diktirano Berthi Dudde, dna. 18 i 19 Lipnja 1964,
poruka br. 8814

Preveo i sastavio Lorens N.

www.akademijavjecnogproljeća.org